Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 109. Braşov, Mercurĭ, 17 (29) Maĭ **1895.**

Instalarea Metropolitului Dr. Victor Mihalyi.

Blaşiu, 27 Maĭ.

(Raport special al „Gaz. Trans.")

Am întrerupt raportul meu tocmaĭ acolo, unde, cu ocasiunea conductuluĭ de torţe de Sâmbătă séra, Metropolitul fusese salutat şi bineventat prin două vorbirĭ ale d-lor Deac şi Dr. Pop.

Metropolitul a réspuns din ferésta residenţeĭ sale, ḑicênd, că e mişcat de manifestaţia de iubire, ce 'i se face şi, în legătură cu cuvintele pronunţate de vorbitorul Deac, accentuă, că cultura religiósă este temelia esistenţeĭ popórelor. Meḑiĭ, Persiĭ, Egiptenii, Grecii şi Romanii au apus, pentru-că cultura lor n'a fost întemeiată pe principiile eterne ale religiuneĭ creştine. Adevĕrata cultură, menită a înălţa popórele, isvoresce numaĭ din religiunea creştină. Ca urmaş pe tronul archi-episcopesc al marilor bărbaţĭ ai bisericeĭ, carĭ au ostenit pentru înflorirea şi progressarea eĭ, va lupta, ḑise Metropolitul, ca din ce în ce maĭ mult sĕ întărescă cultura religiósă, acéstă stâncă puternică şi garanţă a culturiĭ vecĭnice.

Apeléză, în fine, la concursul iubituluĭ sĕu cler pentru realisarea marilor probleme ale bisericeĭ, şi termină cu cuvinte de mulţumire şi de urare către monarchul nostru Francisc Iosif I şi către Sanctitatea Sa Pontificele Leon XIII, dând tot-odată binecuvêntare clerului şi poporuluĭ.

Vorbirea Metropolituluĭ a fost de repeţite-orĭ întreruptă de puternice strigărĭ de „sĕ trăéscă" ale imenseĭ mulţimĭ, de care gemea piaţa Blaşiuluĭ şi carĭ strigărĭ erau însoţite de bubuitul trĕscurilor şi pîrâitul rachetelor.

După rĕspunsul archieresc, corul a intonat un imn ocasional, scris de clericul Emiliu Sabo, ér musica compusă de dirigentul coruluĭ, d-l profesor Iacob Mureşianu. Cu mare însufleţire a fost întimpinată cântarea pĕtrunḑĕtóre a coruluĭ, potrivită pentru acest moment sĕrbătoresc şi care tălmăcea, prin armonia eĭ frumósă şi mişcătóre, dorinţele poporuluĭ. De treĭ-orĭ a cerut publicul, prin strigărĭ entusiaste de „sĕ trăéscă", repeţirea cântăreĭ:

> În rugăciunĭ duióse piĭ şi sânte
> În nelinişte grea acum de anĭ,
> Te-am aşteptat cu dragoste, părinte,
> Ca nisce fiĭ, ce-am fost rĕmaşĭ orfanĭ.
>
> Şi étă după-o lungă aşteptare
> Cu îndurare ceriul ni-a surîs,
> Spre-a nóstră mângâiere şi apĕrare
> Un archiereu ilustru ni-a trimis.

Tunete de aplause a stors admirabila cântare, al căreĭ compositor, d-l I. Mureşianu, a fost viu repeţit aclamat.

Vocile armoniόse ale coruluĭ, lumina roşia-galbenă a torţelor, fumul cel negru, ce se ridica în valurĭ spre cer: tóte acestea făceau impresiunea unuĭ mare sacrificiu, prin care un popor nĕcăjit implóră îndurarea ceruluĭ asupra sa.

După cântarea imnuluĭ, Escelenţa Sa s'a retras dela ferésta, conductul se puse în mişcare şi trecênd pe sub arcul de triumf dinaintea residenţeĭ, a format cerc în mijlocul pieţeĭ. Torţele, aruncate rug, dau o lumină grandiósă, ér miile de luminĭ de prin ferestri îţĭ aduceau aminte de vechile poveştĭ cu cetăţĭ fermecate.

Prea frumos erau iluminate maĭ ales faţadele catedraleĭ şi a institutelor culturale din jurul eĭ. In mijlocul acesteĭ mărĭ de lumină, s'a încins un „Căluşar" straşnic, apoi o „Horă" din vre-o 500 persóne, maĭ mult tineret, ér în urmă, după maĭ multe ovaţiunĭ aduse iubituluĭ archiereu, mulţimea s'a împrăştiat.

Aşa s'a terminat acéstă splendidă manifestaţiă cu torţe, ce a fost favorisată şi de cer, care strălucia în lumina miliardelor de stele, ce înfrumseţau bolta luĭ.

După conduct, inteligenţa română, în numĕr fórte mare, s'a întrunit în spaţiosul şi frumosul otel „Univers", la séra de cunoscinţe, prevĕḑută în program.

Ḑiua instalăreĭ.

Duminecă, 14 (26) Maĭ, la revĕrsatul zorilor, puternice bubuiturĭ de trĕscurĭ anunţară marea solemnitate a instalăreĭ.

La órele 8, întreg oraşelul nostru, şi în special piaţa era plină de lume. Clădirile publice, ca şi casele private, erau împodobite ca nicĭ-odată. Pompierii, carĭ veniseră cu stégul lor, formând o trupă voinică şi bine disciplinată, trăseseră cordonul dela catedrală până la residenţă.

Patru-spre-ḑece preoţĭ şi asistenţĭ la s. liturgiă, îmbrăcaţĭ în ornate, merseră în procesiune din catedrală până în apartamentele înaltuluĭ dignitar, ca sĕ-l conducă la biserică. După ce ambiĭ archiereĭ, episcopul instalator şi archiepiscopul, au fost îmbrăcaţĭ cu camilafca, mandia, epitrachilul, mânuşĭ şi toiag, archiereiĭ în ornat au fost conduşĭ la biserica catedrală. S'a cântat „Imperatul ceriurilor" de d-l Papiu şi câţi-va clericĭ în tot percursul până la catedrală. Poporul, care sta îndĕrĕtul cordonuluĭ de ambele laturĭ, îndesuit cap lângă cap, vĕḑênd acuma în deplină splendóre pe iubitul archiereu, erupse în însufleţite „Sĕ trăéscă".

Sunetul tuturor clopotelor, precum şi bubuitul trĕscurilor a dat acesteĭ măreţe procesiunĭ un caracter deosebit sĕrbătoresc.

Publicul asistent a putut întra în catedrală numaĭ cu bilete, carĭ s'au împărţit, după cum era spaţiul, în numĕr de peste 2000, afară de preoţime. Massa poporuluĭ şi parte mare chiar din inteligenţă a trebuit sĕ stea afară, dinaintea catedraleĭ.

După întrarea în biserică, archiereiĭ au înaintat până la trépta din presbiteriu. De acĭ episcopul instalator s'a urcat pe tronul împĕrătesc; ér archiepiscopul a ocupat loc în mijlocul catedraleĭ, de unde s'a anunţat, ca Metropolit numit şi preconisat. Vicarul capitular metropolitan i-a rĕspuns, înmânându-ĭ cheile s. bisericĭ catedrale.

Cu acéstă s'a început actul instalăreĭ, care a durat până la órele 11, când a urmat s. liturgiă.

La cererea Metropolituluĭ, s'a cetit maĭ întâĭ decretul r. de numire în limba oficiósă maghiară şi în traducere românéscă. După aceea s'au cetit maĭ multe bulle de preconisaţiune şi acte confirmatóre pontificiale.

După cetire Metropolitul fù desbrăcat de vestmintele, cu carĭ a întrat, şi fù îmbrăcat tot pe tripod în vestmintele archierescĭ de serviciu. In tot decursul ceremonieĭ îmbrăcăreĭ s'au dat salve de trĕscurĭ la sunetul trimbiţeĭ pompierilor.

A urmat apoĭ depunerea jurĕmêntuluĭ în mânile Escelenţeĭ Sale episcopuluĭ Pavel. Archiepiscopul a jurat pe Evangeliă şi cruce, ér după jurĕmênt, episcopul instalator Pavel, i-a aşeḑat pe umerĭ sacrul paliu metropolitan.

P. S. S. episcopul **Mihail Pavel**, îndeplinind ast-fel misiunea sa, a adresat o alocuţiune către înaltul archiereu, care a fost cam de următorul cuprins:

După treĭ anĭ de vĕduviă, după treĭ anĭ de grele încercărĭ pentru întrega nóstră provinciă bisericéscă, étă a sosit mult aşteptatul Mire al bisericeĭ nóstre. Graţia divină şi îndurarea Sanctităţiĭ Sale Pontificeluĭ roman Leone şi Majestăţiĭ Sale, ni-a şters lacrimile, trimiţêndu-ne în cel maĭ înalt post pe cel maĭ demn archiereu. Astăḑĭ vedem érăşĭ ocupat scaunul archiepiscopesc prin Escelenţa Sa Dr. Victor Mihalyi („Sĕ trăéscă" puternice.)

Bucură-te, provinciă vastă; bucură-te biserică, care aĭ îmbrăcat vĕlul negru al vĕduvieĭ timp de treĭ anĭ, căcĭ acuma aĭ pe Mirele tĕu; bucură-te cler şi popor, căcĭ îţĭ aĭ pe părintele tĕu!

Salutare Ţie, Archiepiscópe şi Metropolite! Salutare Ţie, Escelentissime Dómne, pe tronul, pe care Te-aĭ aşeḑat aḑĭ, pe tronul demnilor şi înţelepţilor Tĕĭ antecesorĭ!

Eştĭ provĕḑut cu tóte drepturile şi insigniile, ce se recer pentru înaltul Tĕu oficiu. Incepe-ţĭ de acum misiunea, cu care Te-a încredinţat Mântuitorul lumeĭ, dându-Ţĭ, ca luĭ Petru, cheile acestei sânte bisericĭ. Aĭ puterea în mânile Tale, deprinde-o cu rara-Ţĭ tactică şi înţelepciune, de care Te-a învrednicit Dumneḑeu, ca pe nimenĭ altul.

Dér aceste insigniĭ sunt şi totatâtea sarcinĭ grele; pórtă-le cu pace, pentru înflorirea s. bisericĭ; pórtă-le pentru fericirea vasteĭ provinciĭ grecocatolice şi pentru a întreg poporuluĭ iubit!

Sunt fórte grele, ce e drept, aceste sarcinĭ; dér noĭ suntem convinşĭ maĭ pe sus de orĭ-ce îndoiélă, că le veĭ resolvi în viitorul apropiat. Noĭ Te vom sprijini după puterile nóstre, ca sĕ-Ţĭ uşurăm greutăţile. Primesce sentimentele nóstre de supunere, primesce-le şi ne dă binecuvêntarea archierescă.

Ne vom ruga Atotputernicului Dumneḑeu pentru Escelenţa Ta. Sĕ trăescĭ pe acest tron glorios mulţĭ fericiţĭ anĭ!

Episcopuluĭ Pavel i-a rĕspuns Escelenţa Sa **Metropolitul**, de tot mişcat, cam acestea:

Escelenţa Ta P. S. Episcópe! Tot-déuna aţĭ manifestat faţă de mine cea maĭ sinceră bunăvoinţă, arĕtându-mĭ şi dându-mĭ inviaţiunĭ părintescĭ. Nicĭ cu acéstă ocasiune a intronisăreĭ mele nu a-Ţĭ pregetat a Vĕ osteni pentru mine, luând sarcina de comisar al S-luĭ Scaun.

Vĕḑênd atâta bună-voinţă faţă de mine, primiţĭ, Escelenţă, cea maĭ sinceră şi maĭ caldă mulţumită pentru tóte, dér maĭ vîrtos pentru aceste două acte momentóse.

In tótă viéţa mea Vĕ sunt deobligat, şi-mĭ voiu da silinţa a Vĕ rĕspunde cu asemenea bună-voinţă.

Aḑĭ am primit puterea, ce mi-s'a dat dela Dumneḑeu prin Sânţia Ta, ca mijlocitorul S-luĭ Scaun apostolic; o voiu deprinde cu umilinţă. 'Mĭ voiu ţine de sacră datoriă a veghia peste archidiecesă, după cum pretind s. canóne ale bisericeĭ nóstre.

Rog pe Dumneḑeu, sĕ-Ţĭ rĕsplătéscă tóte fatigiile, întreprinse pentru mine din copilăria mea până aḑĭ. Dumneḑeu sĕ-ţĭ îndelungéscă firul vieţeĭ!

După acest rĕspuns, archiepiscopul a sărutat pe episcopul Pavel, care la rêndul sĕu a sărutat mâna Archiepiscopuluĭ şi Metropolituluĭ sĕu. Apoĭ aşeḑându-se pe tronul din mijlocul bisericeĭ (tripod), Archiepiscopul şi Metropolitul a primit sărutarea pe mână şi pe umerĭ din partea întreguluĭ venerat cler, începênd dela d-l vicar capitular metropolitan şi urmând membriĭ capitului, preoţiĭ celebranţĭ şi pe rênd întréga preoţime asistentă.

După acésta, Revdss. d-n vicar **Ioan M. Moldovan** a rostit către Metropolitul următórea cuvêntare, care a ţinut încordată atenţiunea tuturor celor de faţă şi a făcut o adêncă impresiune asupra întregeĭ obşte. Étă-o din cuvênt în cuvênt:

Sunt doĭ anĭ trecuţĭ, de când biserica nóstră Te-a ales, Preasfinţite, la culmea acéstă înaltă de Archiepiscop al sĕu şi Metropolit al provincieĭ nóstre. De doĭ anĭ acum, ea cu mare dor aştéptă, ca sĕ Te vadă ocupând scaunul vĕduvit prin mórtea prea demnuluĭ şi mult regretatuluĭ nostru metropolit.

Astăḑĭ ea se simte ferice, vĕḑênd dorinţa sa realisată. Astăḑĭ ea, săltând de bucuriă, serbéză una din cele maĭ frumóse sĕrbătorĭ, despre care Preasfinţia Ta aĭ primit doveḑile cele maĭ strălucite în tot cursul călĕtorieĭ, ér maĭ vîrtos aicĭ, în loc, de când Dumneḑeu Te-a adus în mijlocul nostru. Astăḑĭ biserica nóstră întrégă, dela cel dintâĭ, până la cel din urmă credincios, dă laudă luĭ Dumneḑeu cântând: „Acésta este ḑiua, care a făcut'o Domnul, sĕ ne bucurăm şi sĕ ne veselim într'ênsa".

Şi, Dómne, bine cade sufletuluĭ nostru obosit în lupte continue, când printre vijeliĭ grele vede strălucind blândul sóre al uneĭ ḑile, ca acésta. Ne bucurăm, ca pruncii, când îşĭ vĕd părinţiĭ sosind acasă din depărtărĭ marĭ; ne încuragiăm şi întărim, luând o ast-fel de ḑi frumósă drept garanţă, că cel Prea înalt cu braţul sĕu prea puternic apĕră şi scutesce biserica nóstră.

Cu 200 de anĭ 'nainte s'a ḑis, că biserica nóstră se légănă între valurĭ, ca o corabiă. Istoria ne-a învĕţat a cunósce adevĕrul acesteĭ ḑise, şi esperienţa nóstră proprie ne-a convins maĭ pe sus de orĭ-ce îndoélă. Am simţit şi simţim loviturile şi sguduiturile cele puternice, ce ameninţă temeiul şi aşeḑămintele cele maĭ preţióse ale nóstre.

Ca sĕ avem cârmaciŭ îndemănatic, plin de energiă, biserica Te-a înălţat la culmea acésta, avênd probe neîndoite despre însuşirile prea distinse, cu carĭ Te-a înḑestrat Provedinţa, spre a ne servi de mângâere şi a deştepta într... noĭ toţĭ sperărĭ dulcĭ pentru viitor.

Étă sorgintea adevĕrată a ... curieĭ generale, ce se manife...

din tóte părţile. Că orĭ-care fiu al bisericei nóstre scie aprecia după merit greutatea situaţiunei întru care se află biserica lui Christos în ḑilele nóstre, când necredinţa de o parte şi rĕtĕcirile multifarie de altă parte cu puterĭ unite se încórdă a surpa temeliile ei şi a-i asalta bastiónele şi turnurile de apĕrare; scie prea bine orĭ şi care dintre noi, că din motive speciale şi locale uneltirile acestea duşmănóse asupra bisericei nóstre particulare se învolbureză cu deosebită înverşunare şi se nisuesc, ca de ar fi cu putinţă, sĕ o spulbere în tóte vênturile.

Cu cât este mai mare pericolul ameninţător, cu atâta şirurile clerului şi ale poporului nostru au fost şi sunt mai strînse. In cea mai perfectă armonia ne-am concentrat încrederea şi sperările nóstre în persóna P. S. Tale, în fruntea bisericei şi a provinciei nóstre, ca sĕ ne fi cap şi povăţuitor în lupta pentru esistenţă; ca sĕ avem încuragiator şi mângăiător dulce în nĕcasurĭ şi suferinţe, al căror sfîrşit póte fi încă departe, carĭ însĕ, precum nu au învins pe părinţii noştri în trecut, aşa nicĭ pre noi nu ne vor frânge.

De aceea inima nóstră saltă astăḑĭ sub mişcările bucuriei şi ale sperărilor dulcĭ, şi 'nainte de tóte aducem mulţămită ferbinte Părintelui ceresc, pentru-că a vĕrsat peste noi acest dar şi bine-cuvêntare a sa, şi-Ţĭ ḑicem din adêncurile inimilor nóstre: Bine ai venit!

E spinósă mitra, cu care Te-a înfrumseţat încrederea clerului şi graţia Majestăţii Sale ces. şi reg. apostolice şi a Preafericitului nostru părinte Patriarchul Romei. Ogorul este larg şi plugul anevoiă de purtat.

Dér biserica nóstră Iţĭ aduce, Preasfinţite, ca ajutor şi încuragiare în lupta acésta grea, înainte de tóte o seriă strălucită de archierei, carĭ au şeḑut în scaunul acesta şi în tótă viéţa lor au luptat pentru binele public al ei, unii mai până la martiriu. Aducem un cler oţelit în suferinţe. Aducem un popor devotat bisericei sale şi gata la orĭ-ce jertfă i-ar impune promovarea binelui public al bisericei sale. Aducem Preasfinţiei Tale inimile nóstre ale tuturor, dispune peste noi cu încredere deplină, precum cere interesul bisericei, patriei şi al naţiunei.

Sĕ trăescĭ la mulţĭ anĭ şi sĕ ne îndreptezĭ cu fericire!

Acest memorabil discurs a fost întrerupt la unele locurĭ, mai ales unde s'a accentuat încrederea în viitor şi în vînjósele puterĭ ale noului Metropolit, de puternice „Sĕ trăéscă“.

La vorbirea vicarului metropolitan, a rĕspuns I. P. S. Sa Metropolitul printr'un cuvênt mai lung, adresat către toţĭ, pe care vi-l voiŭ comunica, pe cât se va puté, în întregul sĕu.

Punct la 11 óre s'a început s. liturgiă. Era nespus de frumos şi înălţător de inimă a vedé pe sĕrbătoritul archiereu păşind în ornatele-i sacre spre s. altar. Serviciul divin s'a esecutat cu o pompă şi precisiune, după tóte prescrisele ritualului oriental, cum numai în catedrala dela Blaşiu se póte vedé. Cântările liturgice s'au esecutat alternativ de trei corurĭ, compuse de mai bine de 200 persóne.

La început cântările au mers mai lin, dér din ce în ce s'a ridicat puterea vocilor şi la „Carĭ pe Cheruvimĭ“ au făcut sĕ rĕsune imposanta catedrală de acordurile cele mai tarĭ şi mişcătóre.

Corurile au fost conduse de escelentul nostru măestru de musică *Iacob Mureşianu*, căruia i-a dat concurs şi fratele sĕu, distinsul baritonist *Traian Mureşianu*, care a escelat cu deosebire în „Carĭ pe cheruvimĭ“, unde şi-a desfăşurat tótă puterea [...]oii sale.

Dér culmea — şi aşa a fost mai po[...], de óre-ce *finis coronat opus* — culmea frumseţii, a armoniei şi a spiritului de conducere dibace s'a manifestat în pricésna „Ochiul inimei mele“, composiţiă propriă a d-lui I. Mureşianu. Privirile erau aţintite spre cor, şi cu încordare se urmăria fiăcare acord, ce venia de-acolo. „Ochiul inimei mele“ intonéză corul de bărbaţĭ, acésta o repeţesce corul de băeţĭ, ér corul de dame cu cele de mai 'nainte pĕtrunde pănă în adêncul inimelor cu: „îl ridic către Tine, Dómne“. „Aleluia“, cântat de trei-orĭ, a fost, ca o furtună puternică, care rĕscolesce marea pănă la fund, făcênd pe muritor sĕ-şĭ aducă aminte, că „nu este Dumneḑeu mare, ca Dumneḑeul nostru“. A fost cântată pricésna de douĕ-orĭ, făcênd din ce în ce un efect mai covîrşitor.

Finindu-se pe la órele 1 p. m. s. liturgiă, Metropolitul fù petrecut pănă la castel cu aceeaşĭ ceremoniă, ca şi la venire.

După biserică au fost primite deputaţiunile, carĭ au felicitat pe noul Metropolit. Mai întâiu s'a presentat deputaţiunea diregĕtorilor comitatului sub conducerea fişpanului *Zeyk*; apoi deputaţiunile clerului din archi-diecesă, din diecesele sufragane, precum şi o deputaţiune compusă din preoţii şi mirenii din diecesa Gherlei, ce erau de faţă, şi condusă de Rvdss. Dn. vicar *Barboloviciu*. Diferitele reuniunĭ, corporaţiunĭ şi în deosebĭ:

Deputaţia inteligenţei române mirene.

Acéstă deputaţiune a fost compusă din vre-o 50 persóne, fruntaşi românĭ mirenĭ de ambele confesiunĭ, carĭ veniseră aicĭ, ca sĕ asiste la instalare.

Vorbitorul deputaţiunei a fost d-l *Dr. Aurel Mureşianu*, care a adresat Metropolitului următórele cuvinte:

Escelenţa Vóstră, Domnule Archi-episcop şi Metropolit!

Inalt Prea Sânţite Părinte!

Călĕuziţĭ de sentimentele şi doririle, de carĭ am fost şi suntem pĕtrunşĭ noi, membrii inteligentei române mirene, carĭ am venit sĕ luăm parte la frumósa şi înălţătórea solemnitate de astăḑĭ a instalărei Inalt Prea Sânţiei Vóstre; călĕuziţĭ totodată şi de sentimentele şi doririle întregului popor românesc, care privesce cu viuă simpatiă şi cu marĭ speranţe la acest act, atât de însemnat în viaţa sa bisericéscă şi naţională: venim Prea Sfinţite, a Vĕ ura din adêncul sufletului nostru, ca provedinţa divină sĕ Vĕ dăruiască sănĕtate, putere şi tăriă, ca cu înţelepciune şi cu energiă sĕ puteţĭ conduce naia bisericei aşa, ca gloriósele lupte ale marilor şi neuitaţilor Voştri antecesorĭ, pentru limba şi romănitatea ei, sĕ fiă încununate cu deplin succes.

Sĕ trăiţĭ la mulţĭ anĭ!

La alocaţiunea acésta *Inalt Preasânţia Sa Metropolitul* a rĕspuns, că fiind numit de Maiestatea Sa la propunerea guvernului şi preconisat de beatissimul Pontifice, îşĭ cunósce gréua sa sarcină. Revenind după douĕ-ḑecĭ de anĭ în Blaşiu, unde a fost secretar metropolitan, cunósce archidiecesa, e consciu de problemele, ce-i stau înainte, şi precum a luptat în trecut, aşa va lupta şi în viitor pentru binele bisericei şi a poporuluicredincios, după cât îi vor permite puterile, carĭ acum deşi nu mai sunt aşa de tinere, dér sunt mai poleite prin esperienţă.

Acéstă ţintă însĕ o va puté ajunge numai atuncĭ şi într'atât, încât în singuraticele parochii va fi sprijinit şi prin activitatea mirenilor, carĭ sĕ-i facă posibil de-a se preocupa şi de afacerĭ mai generale ce ating sânta biserică. Mulţumind decĭ pentu salutul inteligenţei mirene, o rógă sĕ ducă salutul sĕu tuturor credincioşilor şi le recomandă cu părintéscă iubire sĕ insiste în singuraticele parochii pentru bună starea şi înflorirea instituţiunilor sânte, pentru ca sĕ 'i se uşureze sarcinele în centru prin împlinirea datorinţelor acolo. P. S. Sa conteză la sprijinul inteligenţei şi în acéstă credinţă îi dă binecuvêntarea sa archieréscă.

După acésta a urmat presentarea în special a membrilor deputaţiei, ér I. P. S. S. a schimbat cu fiă-care din ei câte-va cuvinte.

După primirea deputaţiunilor a urmat apoi prânḑul de peste 600 tacâmurĭ, ce s'a dat în castelul metropolitan, în sala de gimnastică şi în seminarul teologic, despre a cărui decurs Vĕ voiu raporta cu posta următóre.

Séra a fost mare concert în sala de gimnastică, la care au luat parte peste o miie de persóne şi care a reuşit în tóte privinţele splendid, ér după concert a urmat balul.

Raportor.

Oda

declamată la concertul dat în onórea I. P. S. S. Metrop. în 26 séra de Elena **Bodocan.**

Aḑĭ e ḑi de sĕrbătóre, ḑi de dulce bucurie,
Căcĭ o sinceră dorinţă a naţiunei s'a 'm- [plinit.
Saltă şi te veselesce vĕduvă Metropolie
Şi-ţĭ deschide-a tale braţe pentru Mirele [dorit.

Credincioşĭ, sunat'a óra, ce vĕ-aduce fe- [ricire,
A sosit păstorul, care voi de mult îl aş- [teptaţĭ.
Bucuraţi-vĕ şi'n imnurĭ şi în cânturĭ de [mărire
Pe iubitul şi doritul archiereu îl lăudaţĭ.

Mult am suferit din partea uneltirilor duş- [mane
De când piul, regretatul archireu ne-a pă- [rĕsit;
Multă vreme naia sfântă a bisericii orfane
Fără de cărmaciu pe-o mare 'nfuriată a [rătăcit.

Mult am plâns cum plâng copiiĭ, când rĕ- [mân orfanĭ de tată
Şi am înălţat la ceriurĭ multe rugăciunĭ [fierbinţĭ,
Cine póte sĕ descrie vĕduvia 'ndelungată
Cu a ei nedumerire şi cumplite suferinţĭ?

Dér de gemetele nóstre, ce din inimĭ sân- [gerânde
Isvoriau cu'nbelşugare, ceriul sfânt s'a [îndurat,
Rugăciunile duióse, ce cu buze tremurânde
Le-am rostit de atâta vreme, Dumneḑeu [le-a ascultat.

Ş-a trimes cu îndurare pentru turma plân- [gĕtóre
Un păstor spre mângăere, un părinte-ade- [vĕrat,
Şi Metropoliei nóstre vĕduve şi jelitóre
Dumneḑeu un Mire vrednic şi ilustru aḑĭ [i-a dat.

Te-a adus în fine ceriu'n vasta Ta Me- [tropolie
Archireu iubit şi mare, aşteptat cu atâta dor
De biserica 'mbrăcată 'n negru vĕl de vĕ- [duvie
Şi de mult şi greu cercatul asupritul Tĕu [popor.

O, tu vii, ca şi un ânger, când periclul e [mai mare,
Când de a norilor povară ceru-i greu şi'n- [tunecat,
Când biserica atâtea lupte marĭ şi grele are
Şi poporul Tĕu suspină, ca nicĭ când per- [secutat.

Vii cu braţele deschise pentru-a nóstră [mângăere
Şi cu inima umplută de înflăcăratul dor,
Ca sĕ 'nlăturĭ starea tristă, norii negri de [durere,
Ce umbresc de-atâta vreme necuprinsul [viitor.

O, acopere-ne déră cu 'ngrijirea-Ţĭ părin- [téscă,
Ajutorul Tĕu de tată suspinând îl im- [plorăm;
Către Tine ne întórcem cu încredere fiéscă
Şi a nóstră mântuire dela Tine-o aşteptăm.

Ia-Ţĭ toiagul, mergĭ în frunte, şi te luptă [cu tăriă
Pentru sfânta religiune pentru scum popo- [rul tĕu,
Şi în urma Ta cu fală credincioşii o sĕ viă.
Datorinţa Ta e duplă: *de Român şi Ar- [chiereu.*

Emil Sabo,
clericîn Blaşiu.

O voce maghiară
despre noul Metropolit.

Dintre foile unguresci „*Budapesti Hirlap*“ se ocupă în doi articolĭ consecutivĭ cu instalarea din Blaşiu şi cu rolul în viaţa publică a noului Metropolit Dr. *Victor Mihalyi.*

In numĕrul sĕu dela 26 Mai „*Budapesti Hirlap*“ scrie un lung articol, în care ḑice, drept întroducere, că candidatul serios al Românilor la scaunul de Metropolt, a fost dela început I. P. S. Sa Dr. Victor Mihalyi. Deja în ḑiua alegerii s'a dovedit pentru Maghiarĭ, că în el „valahimea“ şi-a aflat *acel spirit conducĕtor*, de care are lipsă în luptele politice.

„Aşa se vede, că şi în cercurile guvernului nutriau îngrijirile, carĭ s'au deşteptat în opinia publică maghiară faţă de vederile politice ale acestui bărbat, căcĭ numirea lui a întârḑiat şi n'a urmat câtă vreme în fruntea afacerilor de culte şi instrucţiune publică a stat contele Albin Csaky. Că după un an şi jumĕtate de aşteptare şi cumpănire, al doilea cabinet Wekerle s'a liniştit în numirea lui Mihalyi, acésta nu póte sĕ aibă, decât o singură esplicare. Lui Mihalyi i-a succes póte a deştepta mai multă încredere în cercurile guvernului faţă de persóna sa“.

Fóia unguréscă spune, în consecenţă, că Dr. Victor Mihalyi a trebuit sĕ dea unele garanţii, că „nu va declara rĕsboiu statului maghiar“; că nu va lăsa, ca Blaşiul sĕ fiă un „cuib al dacoromânismului“, centrul mişcărilor revoluţionare (auḑĭ colo!) cum a fost în 1848. Décă n'a dat aceste garanţii, atuncĭ cabinetul Wekerle a jertfit interesele naţionale maghiare, a periclitat pacea în Ardeal şi a dat pradă autoritatea statului. Fóia unguréscă spune apoi următórele:

„Reflectăm aicĭ la acea scire a foilor, că Mocsonyiştii încep în Blaşiu acţiune politică şi-şĭ desvĕlesc stindardul. Décă acésta aşa ar fi, atuncĭ la instalarea Metropolitului ar trebui sĕ fiă de faţă notabilităţile valahe, preoţĭ, învĕţătorĭ etc.; — dér ar rĕmâné departe spiritul neîndoicios al poporului valah, care pănă acum a făcut imposibilă formarea unei partide moderate, c'o activitate succésă, care sĕ dorésca o pace cinstită cu Maghiarii.

„Că întru cât Mocionyistii pot conta la Mihalyi? — séu mai bine ultraiştii, la bunele lui pornirĭ şi la puternicul lui sprijin? — acésta, sĕ înţelege, n'o putem scii înainte. Noi îl ţinem (pe Mihalyi) cu mult mai ambiţios şi mai dibacĭ, decât sĕ presupunem despre el, că s'ar alătura fiă la una, fiă la alta dintre aceste douĕ nuanţe, când el e chiămat la conducerea întregului popor şi *póte sĕ fiă conducĕtorul întreg poporului sĕu*“.

Fóia unguréscă cere apoi dela noul Metropolit sĕ facă pe popor „mai blând şi cu sentimente mai accesibile (se înţelege maghiare), se întórcă poporul „dela calea primejdiósă a revoluţiunei.“

„Décă simte în sine putere pentru acéstă grea problemă: atuncĭ poporul sĕu îl va aminti odinióră între adevĕraţii lui binevoitorĭ. Dér décă noua lui carieră nu va fi, decât o simplă *continuare* a celei vechĭ: el şi poporul sĕu vor culege fructele amare a unei astfel de politice“ (Ce stupidă ameninţare!)

„Budapesti Hirlap“ atrage apoi atenţiunea la rolul ce-l jócă „contra statului preoţimea şi dăscălimea archidiecesi“; spune cum „alumnii seminarului, cu sciinţa superiorităţiţii, au păşit ca apostoli-candidaţĭ ai politicei daco-române, mergênd prin sate şi agitând contra instituţiilor legale ale naţiunei maghiare.“ Ba ce-i mai mult: „tinerimea gimnasiului superior din Blaşiu, atât de mult s'a amestecat în politică, încât numai punêndu-li-se în vedere *închiderea institutului* au putut fi convertiţĭ.“ Mai departe: „Popii şi dascălii de prin comune, la sunetul clopotelor au adunat poporul, ca sĕ-l înveţe cântece revoluţionare. In ascunḑĕturĭ au ţinut conventicule politice sub firma de procesiunĭ“ etc. etc.

Fóia unguréscă spune apoi cu multă inpertinenţă, că acum este „cine sĕ tragă

la rĕspundere corpul preoţesc şi profesoral pentru purtarea sa. Are energie, capabilitate, putere, ca sĕ-şĭ reconducă popii la altar."

Ĕtă ce aştéptă şovinismul turbat dela noul nostru Metropolit; ĕtă cum sciu ei sĕ cinstéscă sĕrbătórea mărétă a instalării din Blaşiu şi cu ce cuvinte neruşinate întêmpină pe capul bisericei române greco-catolice.

In numĕrul sĕu dela 27 Maiŭ „*Budapesti Hirlap*", tot la loc de frunte, se plânge amar, că la festivităţile din Blaşiu nu s'au folosit colorĭ maghiare, cum a făcut patriarchul Brancovicĭ. Apoi în catedrală nu s'a audit decât o singură dată cuvêntul maghiar, când adecă s'a cetit autograful prin care Dr. Victor Mihalyi a fost numit Metropolit. Representanţii maghiarĭ au strălucit prin tăcere şi numai la banchet comisarul guvernial Szathmáry a accentuat maghiarismul, dér i-s'a rĕspus de doi preoţĭ „valahĭ". Apoi şi mai mare supĕrare e, că Metropolitul în vorbirile sale n'a făcut Maghiarilor nicĭ o promisiune, ci *numai bisericei sale faţă cu luptele viitóre*. El n'a voit sĕ vorbéscă unguresce, chiar şi pe monarch l'a salutat *românesce*, ér pe Papa *latinesce*.

Trădătorĭ de patriă în Austria.

Trebue sĕ vorbim despre raporturĭ, carĭ nasc tótă îngrijirea faţă cu direcţiunea politică a presentului, dice un diar din Viena. Raporturile acestea ating pe tóte popórele monarchiei, prin urmare şi posiţia statului faţă cu streinătatea, care înainte de tóte atêrnă dela armonia politică în intern. Décă ar voi cineva sĕ ne convingă cu tóte motivările logicei, ale dreptului positiv, ale oportunităţii, ale sânţeniei concordatelor şi ale cuvêntului dat, că aceea, ce astădĭ se întêmplă în Austro-Ungaria este fapt corect politic, folositor şi diplomatic; şi décă noi n'am avé altă armă pentru de a-l combate, decât faptul, că popórele monarchiei se învinuesc reciproc cu tradare de patriă: atuncĭ arma acésta ajunge, şi singur numai cu ea suntem în stare a nimici tóte motivele, carĭ se pot aduce pentru susţinerea statului quo.

E greu de-a numi acea naţionalitate în Austria, care încă n'a fost învinuită cu tradare de patriă.

Cum stăm cu *Italienii*, se scie bine, ei tot-déuna au fost tractaţĭ după § 58 (contra trădătorilor) şi tot aşa va fi până când vom avé în *„fratelli"* soţĭ de masă.

Elementul *maghiar* încă îşĭ are istoria sa, din care se vede evident, că Maghiarii nicĭ-odată n'au pré fost îndrăgiţĭ în Austria. Dela 1848 încóce, fiiĭ pustelor fac atâtea sburdălnicii, încât raportul reciproc se pierde, ca şi într'o céţă, şi astădĭ cu tot dreptul se póte pune întrebarea, că óre Austria domnesce pe Maghiarĭ, séu Maghiarii domnesc Austria. Ar fi un lucru fórte copilăresc, de-a învinui pe Maghiarĭ cu tradare de patriă, de-órece prin asta li-se face numai o plăcere, şi cu un surîs faunic ei rĕspund, că prin acésta li-se oferă un avantagiu politic. Cel ce vede între astfel de împrejurărĭ în elementul maghiar o întărire a Austriei, acela necondiţionat e lipsit de darul de-a puté cumpăni puterile poporului şi ale statului. Ungaria, prin pactul lui *Beust*, a devenit o sarcină pentru ţĕrile vestice, şi ca atare ea mereu va suge din puterea de viéţă a celorlalte ţĕrĭ, în loc de a-le întări. Strĕinătatea o scie bine şi 'şĭ calculéză cu acéstă rană.

De când cu vorbirile dela Francfurt în 1848, apoi cu dilele triste din 1866 şi cu dilele de gloriă ale militarismului german din 1870—71 s'au mai înmulţit trădătorii de patriă şi cu *Germanĭ*, carĭ din rĕsputerĭ cântau *„Wacht am Rein"* prin provinciile austriace.

Boemii nu cântă „Wacht am Rein", dér totuşĭ sunt stampilaţĭ ca trădătorĭ de patriă îndată ce fac manifestaţiunĭ pentru limba slavă în o formă séu într'alta.

Ce se mai dică omul de *Polonĭ*? Dór în parlamentul austriac s'a dis odată, că ei esploatéză Austria numai pentru-ca sĕ pótă restaura Polonia mare.

Mai sunt *Românii*, *Sêrbii şi Croaţii*. Că cine sunt aceştia, *le compete Maghiarilor lealĭ a o spune*. Se scie câte lucrurĭ au întreprins aceştia pentru de-a împiedeca planurile „trădătóre de patriă" ale *Românilor*. *Miletici* a fost osêndit, pentru-că a comis trădare de patriă în — Dobriţin. *Croaţii şi Crivoscianii* au luptat cu arma contra Maghiarilor, sub *Jelacicĭ şi Rodicĭ*.

Cetitorul îşĭ póte acum închipui un stat compus din 15 naţionalităţĭ, dintre carĭ fiă-care plănuesce o „trădare de patriă" contra statului, şi póte judeca, ce impresiune grozavă produce în strĕinătate un astfel de stat, în care timp de 14 dile dearêndul tot alt cineva e păzit, ca trădător de patriă. După acéstă fotografiă, óre unde zace puterea Austro-Ungariei? Evident, că în naţionalităţile „trădătóre de patriă", de-órece nu avem altele.

Din aceste se pote vedé, că e fórte mult de lipsă sĕ se pună odată capĕt acestor stărĭ de lucrurĭ, între carĭ sufere vada statului, şi pe carĭ a-le îmbunătăţi sunt mai puţin în stare aceia, carĭ constată în parlament esistenţa tendinţelor trădătóre de patriă la partide întregĭ.

Proselitismul religionar la Românii de sub póla Meseşului.

De sub póla Meseşului Mai, 1895.

I.

Suntem Românĭ, şi ca atarĭ ambiţioşĭ pe numele de Român, ne-am dedat a caracterisa pe Român numai cu însuşirĭ nobile, năravurĭ bune şi caractere frumóse; şi nu dic, că acésta nu e bine şi la loc, — mai cu sémă, când avem a ne presenta înaintea strĕinilor; căcĭ nu e frate adevĕrat acela, care nu ascunde slăbiciunile frăţinesĕu, căcĭ destule calumnii şi ocărĭ îndurăm din partea strĕinilor şi décă nu ne vom mai dejosi şi calumnia şi noi reciproc!! Dér totu-şĭ când observĭ, că şi în fratele tĕu, — în nêmul şi sângele tĕu — se află scăderĭ şi defecte de acelea, ce crescênd şi lăţindu-se în mĕsură mare pe organismul moral al naţiunei nóstre, pot servi, ca temeiu ruinărei şi nefericirei sale morale: datorinţa de frate îţĭ impune sĕ-l avertisezĭ şi sĕ-l reflectezĭ la rĕul, ce póte sĕ urmeze, ca o lavină, asupra nêmului întreg.

Ne aflăm sub impresiunea agitătóre de spirite a politicei bisericescĭ a guvernului, şi pare că Duchul necurat — înainte de a-şĭ pune în vigóre legile blasfeme — deja şi cutrieră satele române pentru de-a le învrăjbi în ale religiunei, pentru de-a aţîţa ură între fraţĭ, şi pentru ca sĕ pună pedecă progresului moral în biserica română în genere.

Noi, ce-i ce ne aflăm sub póla Meseşului Sălăgean, şi sórtea, orĭ mai bine dis Provedinţa, a lăsat ca sĕ ne nascem din moşĭ strămoşĭ românĭ, déră Românĭ de relig. gr. cat., suntem nedumeriţĭ, când vedem cu ochii noştri turburările confesionale, ce le fac de peste Meseş fraţii Românĭ, déră de religiune gr. orientală.

„Nu-mĭ tem biserica de perire, ci-mĭ tem naţiunea", disese, paremi-se, mai antĕrţĭ primatele actual al Ungariei. Ei bine! Nicĭ noi nu ne temem biserica de perire, am puté dice cei-ce ne ţînem de biserica gr. cat., ci ne temem naţiunea! Şi pentru ce? Pentru-că unde este vrajbă, unde domnesce ură şi pismă confesională, lucrurile naţionale stagnéză, nu póte fi vorbă de progres, ci numai de regres pe tóte terenele vieţei naţionale.

Comunele de prim Sĕlagiu, precum se scie, sĕ ţin de religiunea gr. cat., ai căror preoţĭ, după absolvarea studiului de 16 anĭ, ar aştepta sĕ pótă trăi numai oficiului, şi apoi ca atarĭ sĕ-şĭ pótă alevia sarcinele vieţei din beneficiul oficiului preoţesc.

Sĕ vedem însĕ, ce dotaţiune au preoţii prin Sĕlagiu? Pe lângă o sesiă, orĭ cel mult dóue de pămênt, porţiune canonică, de ordinar loc steril, mai au, după fum, una metretă de grăunţe — fumurile variază de obiceiu între 100—200, una di de lucru şi apoi stolele, carĭ de îngropăciunĭ se estind dela 1 fl. păn' la 5—6 fl; dela cununiă 3—4 fl; botez 20—30 cr. Atâta tot; aşa că în parochiile de frunte preotul la an nu are venit curat de 600 fl. Şi apoi din suma acésta trebue sĕ-şĭ ţină pentru ducerea economiei fără de carĭ nu póte trăi, pentru serviciu câte 3—4 membri, cărora, décă le va socoti şi mâncarea, are sĕ le dea mai jumĕtate din cele 600 fl.; îi mai rĕmân lui 300 fl., ca din aceia sĕ trăéscă, sĕ se îmbrace el, preotésa şi copiiĭ conform pretensiunilor timpului modern; şi apoi, décă mai are copii la şcólă şi gimnasiu, sĕ-i créscă şi pe aceia, décă va avé din ce-i cresce?! Sĕ nu amintesc, că pentru a puté sta la nivelul culturei moderne, îi mai trebuesc erogaţiunĭ pentru cutare carte, studiu de cuprins religios-moral, une-orĭ două gazete, ca sĕ fiă în curent cu mersul lucrurilor lumescĭ. Şi cu tóte acestea, ce se întêmplă?

Bunii noştri Românĭ, audind, că şi peste Meseş sunt preoţĭ, carĭ numai pe jumĕtate au şi aceste veniturĭ precarie preoţescĭ, ei nu se uită la cualificaţiunea preotului, nicĭ nu consideră împrejurarea, că pe când părinţii preoţilor din Sĕlagiu, crescêndu-şĭ fiiĭ cu spese enorme pentru cariera preoţéscă, au scăpătat materialicesce, încât ajungênd preoţĭ, nu-i mai pot ajutora, pe atuncĭ preoţii de peste Meseş, majoritatea cărora fiind „moraliştĭ" şi prin urmare devenind preoţĭ fără atâtea spese, mai adăugându se, că fiă-care preoţênd în moşia părinţilor, neavênd nicĭ atâtea pretensiunĭ, póte trăi modest şi destul de simplu şi cu dotaţiune mai puţină, — de-odată pentru fiă-ce nimic — destul e şi aceea, décă bunăóră te vei sili sĕ nu laşĭ averea bisericii de proşcă la vre-o câţĭ va intriganţĭ, — te tredescĭ, că Românii noştri bunĭ voesc sĕ şĭ lapede legea; nu le trebue nicĭ un proces, ca sĕ se scótă la ivélă nevinovăţia preotului, orĭ — décă-i de vină preotul, sĕ se canonéscă pe calea legei prin superioritatea bisericei. Şi cu tóte, că în contra preotului nu pot dovedi nimic, dér lor le place sĕ nu plătéscă aci una, aci alta la preot; căcĭ, vedĭ bine, ei îşĭ pot căpĕta popă mai lesne, şi aşa sunt gata sĕ-şĭ lase legea, căcĭ dóră „tot un Christos au şi Românii neuniţĭ, ca şi cei uniţĭ".

Coresp. „Gaz. Trans."

Beiuş, 24 Mai 1895.

On. D-le Redactor! Conform promisiunei făcute, vĕ raportez despre a doua alegere de jude secundar şi cassar în orăşelul nostru.

Diua de alegere a fost fixată pe 24 Mai n. c. *pe nesciute*, aşa că partea cea mai mare din alegĕtorĭ nu au avut scire despre diua alegerei.

Jude secundar de nou a fost ales Vasile Sferle, făr' de contra candidat; ér cassar séu perceptor maghiarul Dr. Papp Gergely.

Alegerea primă a fost anulată la cererea lui Herczfelder şi celor de calibrul sĕu, cu tóte că a decurs în cea mai bună ordine.

Acuma şi de 3 orĭ a încheiat preşedintele alegerei, Beliczay, protocolul, ér după ce argaţii lui Papp au adus votanţĭ pe partea lor, a început din nou votarea, şi aşa în urmă ei au învins cu 3 voturĭ.

Aşa s'a finit alegerea de jude secundar şi cassar în Beiuş.

X. Y. Q.

Telegrame part. ale „Gaz. Trans." *)

Sibiiu, 27 Mai. Congresul naţional bisericesc s'a închis adĭ.

Alba-Iulia, 27 Mai. Procesul Scărişorenilor s'a pertractat Sâmbătă la tribunalul de aicĭ. Dintre acusaţĭ doi au fost condamnaţĭ, doi achitaţĭ.

*) Sosite aseră după trimiterea foii.

DIVERSE.

O nouă varietate de rose. Cea mai nouĕ varietate de rosă, ce se caţĕră, se numesce în Anglia „Crimson Rambler". Ea îşĭ trage originea din Japonia. Grădinarii englesĭ afirmă, că rosa „Rambler" este cea mai valorósă novitate de la apariuţa rosei „American Beauty" încóce. Noua rosă probabil, că a esistat de secolĭ în Japonia, lumea europénă însĕ a ajuns la cunoscinţa ei numai în 1890 printr'un Engles. „Crimson Rambler"-ul ajunge la o înălţime de 15—20 urme într'o véră. Frundele îi sunt de verdĭ deschise şi contrastă minunat de colórea roşiă închisă a florilor, o colóre, care până acum n'a fost cunoscută la rosele, ce se caţĕră.

Literatură.

Din Sătmar primim următorul anunţ literar, cu rugarea de a-l da publicităţii: Nu peste mult va eşi de sub tipar opul: „Feldatunk a polgári házassággal szemben" (Datorinţa nóstră faţă cu căsĕtoria civilă), care pe basa enciclicelor papale, decisiunilor Curiei Romane şi a autorităţilor valoróse demonstră, ce au de a face în forul intern şi estern mai vêrtos preoţii. 'L pot folosi însĕ şi advocaţii. Va cuprinde în sine şi renumita „Instrucţiune" a lui Rauscher, precum şi cele dóuĕ legĭ despre căsĕtoria civilă. Preţul 1 fl. 59 cr. (cel de librăriă va fi 2 fl.), care se póte trimite atât la autor (Vartolomeu Bagossy ceremoniar episcopesc), cât şi la editor (Librăria Ioan Reiser) în Sătmar. — Tot de aicĭ se póte procura opul didactic: „Palestina" (preţul 30 cr.) — Preoţii le pot procura ambele opurĭ dela auctor.

*

A apărut broşura II din anul III al revistei ilustrate **„Lumea ilustrată"** cu următorul sumar: In munţii apusenĭ ai Transilvaniei, (cu ilustraţiunĭ); Cu Dumnedeu, poesiă de A. Steuerman; Povestea regelui, poesiă de Traian Dumitrescu; Ucigaşa, roman de Carol Emil Franzos; Un sfat, poesiă de Emanoil Părăianu; A mea este rĕsbunarea, roman de Hall Taine; Amica, nuvelă (din viéţa poporului) de Elena O. D. Sevastos-Hêtrat; Timpul şi Amorul, poesiă de Gheorge din Moldova; Basta şi Mihai-Vitézul, conferinţă ţinută la Ateneu în diua de 15 Ianuar, de Neculai Iorga; Stăpân şi slugă, de Leo Tolstoi; Cronică artistică, esposiţia artiştilor în viéţă; Felurimĭ, Diez şi Bemol Andromaca prisonieră, Galanteriă etc. Ilustraţiunĭ: Diligenţa în Transilvania, Muntele Vulcanul, Móra din Staniţa, Piatra din Abrud, Abrudul, † Mitropolitul Dr. Silvestru Morariu Andrievicĭ, Căsĕtoria pe patul de mórte, tablou de Wil. Pape Primăvara, Mórtea lui Orfeu tablou de E. Lewy, Galanteriă.

*

Din *„Biblioteca pentru toţĭ"*, editată de librăria Carol *Muller* din Bucurescĭ (Calea Victoriei 53) a apărut volumul al şéselea, întitulat **„Icóne şterse"**, o nouă operă a d-lui *A. Vlăhuţă*, conţinênd novele, cu portretul şi iscălitura autorului şi o scrisóre de Barbu Delavrancea. Şi acest volum costă 30 banĭ (15 cr.) Din cele 6 volume apărute până acum vedem cu bucuriă, că *„Biblioteca pentru toţĭ"* a d-lui C. Müller publică opere de-o valóre reală, urmând din ce în ce mai bine. Abonate 10 numere de-odată costă numai 3 lei, ér 24 de numere (un an) 7 lei. Abonaţii pe un an vor primi gratis şi franco volumul „Poveste Tristă", roman de Fr. Coppée, care costă în librăriă 1 leu 50 banĭ.

*

In tipografia „A. Mureşianu" din Braşov a apărut: **Povestirĭ economice** despre grădinărit, economia câmpului, vierit şi pădurit, de *Ioan Georgescu*. O carte fórte folositóre pentru plugarĭ, scrisă în stil uşor de priceput. Cartea are 136 pag. şi costă 25 cr. De vêndare la tipografia „A. Mureşianu" în Braşov, şi la autorul în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Mai 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.30
Renta de coróne ung. 4%	99.15
Impr. căil. fer. ung. in aur 4½% .	126.15
Impr. căil. fer. ung. in argint 4½%	103.35
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.30
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	149.50
Renta de hârtie austr.	101 40
Renta de argint austr.	101.40
Renta de aur austr.	123.50
Losurĭ din 1860	157.—
Acţii de ale Băncei austro ungară.	1077.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	464.75
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	400.—
Napoleondorĭ.	9.66½
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.55
London vista	121.95
Paris vista	48.35—
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.35
Note italiene.	46.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 28 Mai 1895.

Bancnote rom.	Cump. 9.63	Vênd.	9.66
Argint român.	Cump. 9.55	Vênd.	9.60
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.64	Vênd.	9.67
Galbenĭ	Cump. 5.78	Vênd.	5.80
Mărcĭ germane	Cump. 59.10	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump. 130.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.90	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	Cump. 100.25	Vênd.	101.25

Sz. 3383—1895 tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy az „Albina“ hitelintézet „brassói fióktelepe“ végrehajtatónak Metián B. Sora végrehajtást szenvedő elleni 6000 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) területén levő Zernest község határán fekvő és a

1. zernesti 1582 sz. tkvi 1245 hrsz. fkv. 9 frt.		32. zernesti 1582 sz. tkvi 11931 hrsz. fkv. 2 frt.
2. „ „ „ „ 2073 „ „ 37 „		33. „ „ „ „ 11969 „ „ 14 „
3. „ „ „ „ 2107 „ „ 11 „		34. „ „ „ „ 12279/1 „ „ 13 „
4. „ „ „ „ 2859/3 „ „ 16 „		35. „ „ „ 1102 és 1103 „ 400 „
5. „ „ „ „ 4996 „ „ 4 „		36. „ „ „ 808 és 809 „ 217 „
6. „ „ „ „ 5374/3 „ „ 9 „		37. „ „ „ „ 1050 „ „ 5 „
7. „ „ „ „ 5375/1 „ „ 3 „		38. „ „ „ 1104 és 1105 „ 85 „
8. „ „ „ „ 5535 „ „ 4 „		39. „ „ „ „ 1867 „ „ 20 „
9. „ „ „ „ 6574 „ „ 67 „		40. „ „ 1896, 1897 és 1898 „ 49 „
10. „ „ „ „ 6767 „ „ 22 „		41. „ „ „ „ 1961 „ „ 28 „
11. „ „ „ 7230 és 7234 „ 37 „		42. „ „ „ 2314 és 2315 „ „ 52 „
12. „ „ „ „ 8239 „ „ 57 „		43. „ „ „ „ 2521 „ „ 8 „
13. „ „ „ „ 8672/1 „ „ 15 „		44. „ „ „ „ 2951 „ „ 2 „
14. „ „ „ „ 10241 „ „ 42 „		45. „ „ „ „ 3380 „ „ 6 „
15. „ „ „ „ 10678/2 „ „ 56 „		46. „ „ „ 4144 és 4240 „ „ 4 „
16. „ „ „ „ 10739/1 „ „ 20 „		47. „ „ „ „ 4547 „ „ 13 „
17. „ „ „ 11070 és 11077 „ 74 „		48. „ „ „ „ 5787 „ „ 7 „
18. „ „ „ „ 6088 „ „ 3 „		49. „ „ „ „ 5796 „ „ 11 „
19. „ „ „ „ 7917 „ „ 17 „		50. „ „ „ „ 6626 „ „ 28 „
20. „ „ „ „ 725 „ „ 80 „		51. „ „ „ „ 6686 „ „ 18 „
21. „ „ „ „ 12466 „ „ 13 „		52. „ „ „ „ 7366 „ „ 15 „
22. „ „ „ „ 9820 „ „ 9 „		53. „ „ „ „ 7571 „ „ 16 „
23. „ „ „ „ 9961 „ „ 8 „		54. „ „ „ „ 7610 „ „ 15 „
24. „ „ „ „ 12160 „ „ 7 „		55. „ „ „ „ 8116 „ „ 36 „
25. „ „ „ „ 11534 „ „ 17 „		56. „ „ „ „ 10065/1 „ „ 25 „
26. „ „ „ „ 12389 „ „ 2 „		57. „ „ „ „ 10161 „ „ 10 „
27. „ „ „ „ 12515 „ „ 13 „		58. „ „ „ „ 10274 „ „ 10 „
28. „ „ „ „ 12279/2 „ „ 19 „		59. „ „ „ „ 10385 „ „ 17 „
29. „ „ „ „ 1796 „ „ 8 „		60. „ „ „ „ 13005/1 „ „ 6 „
30. „ „ „ „ 3182 „ „ 4 „		
31. „ „ „ „ 11032 „ „ 29 „		61. „ „ „ „ 10220 „ „ 8 frt-

ban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895 évi Szeptember hó 2-ik esetleg 3-ik napján délelőtt 8 órakor Zernest község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eltognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 41. §-ában jelzett. árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-sa értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1895. évi május hó I-én.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz. 82—1895 végr.

Árverési hirdetmény.

Alólirt birósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a brassói kir. járásbiróságnak 4126—893 sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a Zernesti kir. járásbiróságnak 348—895 sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Mosoiŭ Moise és társai javára felső, Alsó Moecs, Porta községek volt urberés közönsége ellen 2266 frt 66 kr. tőke, ennek 1895. év január hó 16. napjától számitandó 5% kamatai és eddig összesen 39 frt 25 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 800 becsült ingóságok u. m. 2000 darab fenyőfa nyilvános árverés utján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 433—1894 sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszinén vagyis Moecs községek határán levő „Barbuleţiŭ“ erdőben leendő eszközlésére 1895-ik évi junius hó 27-ik napjának délelőtt 10 órája hataridőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alól is elfognak jogailat adatni, a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az emlitett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesitsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Zernesten, 1895 évi május hó 27-én.

HUSZÁR VILMOS
kir. birósági végrehajtó.

A v i s!

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînoi ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei lunĭ.

Domnii abonaţĭ sê binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sê li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sê binevoiască a scrie adresa lămurit şi sê arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.
Tr. exp. Român: 5 óre 07 m. diminéţa.

2. Dela Bucurescĭ la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 7 óre 1 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 37 minute séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 19 m. séra.

3. Dela Zêrnescĭ la Braşov.

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 10 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul mixt: 4 óre 50 min. dimin.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 19 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenulŭ accel.: 4 óre 59 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenulŭ accel.: 2 óre 19 min. după am.
Tr. expr. Românŭ: 5 óre 14 m. dimin.

3. Dela Braşov la Zêrnescĭ:

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 15 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul mixt: 8 óre 19 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 51 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 20 min. séra.

Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucurescĭ: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 109. **Braşov, Mercurĭ, 17 (29) Mai** **1895.**

Instalarea Metropolitului Dr. Victor Mihalyi.

Blaşiu, 27 Mai.

(Raport special al „Gaz. Trans.")

Am întrerupt raportul meu tocmai acolo, unde, cu ocasiunea conductului de torţe de Sâmbătă séra, Metropolitul fusese salutat şi bineventat prin două vorbirĭ ale d-lor Deac şi Dr. Pop.

Metropolitul a respuns din feréstra residenţei sale, ḑicênd, că e mişcat de manifestaţia de iubire, ce 'i se face şi, în legătură cu cuvintele pronunţate de vorbitorul Deac, accentuă, că cultura religiósă este temelia esistenţei popórelor. Meḑii, Persii, Egiptenii, Grecii şi Romanii au apus, pentru-că cultura lor n'a fost întemeiată pe principiile eterne ale religiunei creştine. Adevĕrata cultură, menită a înălţa popórele, isvoresce numai din religiunea creştină. Ca urmaş pe tronul archi-episcopesc al marilor bărbaţĭ ai bisericei, carĭ au ostenit pentru înflorirea şi progresarea ei, va lupta, ḑise Metropolitul, ca din ce în ce mai mult sĕ întăréscă cultura religiósă, acéstă stâncă puternică şi garanţă a culturii vecĭnice.

Apeléză, în fine, la concursul iubitului sĕu cler pentru realisarea marilor probleme ale bisericei, şi termină cu cuvinte de mulţumire şi de urare către monarchul nostru Francisc Iosif I şi către Sanctitatea Sa Pontificele Leon XIII, dând tot-odată binecuvêntare clerului şi poporului.

Vorbirea Metropolitului a fost de repeţite-orĭ întreruptă de puternice strigărĭ de „sĕ trăéscă" ale imensei mulţimĭ, de care gemea piaţa Blaşiului şi carĭ strigărĭ erau însoţite de bubuitul trĕscurilor şi pîrăitul rachetelor.

După rĕspunsul archieresc, corul a intonat un imn ocasional, scris de clericul Emiliu Sabo, ér musica compusă de dirigentul corului, d-l profesor Iacob Mureşianu. Cu mare însufleţire a fost întimpinată cântarea pĕtrunḑĕtóre a corului, potrivită pentru acest moment sĕrbătoresc şi care tălmăcea, prin armonia ei frumósă şi mişcătóre, dorinţele poporului. De trei-orĭ a cerut publicul, prin strigărĭ entusiaste de „sĕ trăéscă", repeţirea cântărei:

In rugăciunĭ duióse pii şi sânte
In nelinişte grea acum de anĭ,
Te-am aşteptat cu dragoste, părinte,
Ca nisce fii, ce-am fost rĕmaşĭ orfanĭ.

Şi étă după-o lungă aşteptare
Cu îndurare ceriul ni-a surîs,
Spre-a nóstră mângăiere şi apĕrare
Un archiereu ilustru ni-a trimis.

Tunete de aplause a stors admirabila cântare, al cărei compositor, d-l I. Mureşianu, a fost viu repeţit aclamat.

Vocile armoniόse ale corului, lumina roşiă-galbenă a torţelor, fumul cel negru, ce se ridica în valurĭ spre cer: tóte acestea făceau impresiunea unui mare sacrificiu, prin care un popor năcăjit implóră îndurarea cerului asupra sa.

După cântarea imnului, Escelenţa Sa s'a retras dela feréstră, conductul se puse în mişcare şi trecênd pe sub arcul de triumf dinaintea residenţei, a format cerc în mijlocul pieţei. Torţele, aruncate rug, dau o lumină grandiósă, ér miile de luminĭ de prin ferestri îţĭ aduceau aminte de vechile poveştĭ cu cetăţĭ fermecate.

Prea frumos erau iluminate mai ales faţadele catedralei şi a institutelor culturale din jurul ei. In mijlocul acestei mărĭ de lumină, s'a încins un „Căluşar" strajnic, apoi o „Horă" din vre-o 500 persóne, mai mult tineret, ér în urmă, după mai multe ovaţiunĭ aduse iubitului archiereu, mulţimea s'a împrăştiat.

Aşa s'a terminat acéstă splendidă manifestaţiă cu torţe, ce a fost favorisată şi de cer, care strălucia în lumina miliardelor de stele, ce înfrumseţau bolta lui.

După conduct, inteligenţa română, în numĕr fórte mare, s'a întrunit în spaţiosul şi frumosul otel „Univers", la séra de cunoscinţe, prevĕḑută în program.

Ḑiua instalărei.

Dumineca, 14 (26) Mai, la revĕrsatul zorilor, puternice bubuiturĭ de trĕscurĭ anunţară marea solemnitate a instalărei.

La órele 8, întreg oraşelul nostru, şi în special piaţa era plină de lume. Clădirile publice, ca şi casele private, erau împodobite ca nicĭ-odată. Pompierii, carĭ veniseră cu stégul lor, formând o trupă voinică şi bine disciplinată, trăseseră cordonul dela catedrală până la residenţă.

Patru-spre-ḑece preoţĭ şi asistenţĭ la s. liturgiă, îmbrăcaţĭ în ornate, merseră în procesiune din catedrală până în apartamentele înaltului dignitar, ca sĕ-l conducă la biserică. După ce ambii archierei, episcopul instalator şi archiepiscopul, au fost îmbrăcaţĭ cu camilafca, mandia, epitrachilul, mănuşĭ şi toiag, archiereii în ornat au fost conduşĭ la biserica catedrală. S'a cântat „Impĕratul ceriurilor" de d-l Papiu şi câţĭ-va clericĭ în tot percursul până la catedrală. Poporul, care sta îndĕrĕtul cordonului de ambele laturĭ, îndesuit cap lângă cap, vĕḑênd acuma în deplină splendóre pe iubitul archiereu, erupse în însufleţite „Sĕ trăéscă".

Sunetul tuturor clopotelor, precum şi bubuitul trĕscurilor a dat acestei măreţe procesiunĭ un caracter deosebit sĕrbătoresc.

Publicul asistent a putut întra în catedrală numai cu bilete, carĭ s'au împărţit, după cum era spaţiul, în numĕr de peste 2000, afară de preoţime. Massa poporului şi parte mare chiar din inteligenţă a trebuit sĕ stea afară, dinaintea catedralei.

După întrarea în biserică, archiereii au înaintat până la trépta din presbiteriu. De aci episcopul instalator s'a urcat pe tronul împĕrătesc; ér archiepiscopul a ocupat loc în mijlocul catedralei, de unde s'a anunţat, ca Metropolit numit şi preconisat. Vicarul capitular metropolitan i-a rĕspuns, înmânându-i cheile s. bisericĭ catedrale.

Cu acésta s'a început actul instalărei, care a durat până la órele 11, când a urmat s. liturgiă.

La cererea Metropolitului, s'a cetit mai întâi decretul r. de numire în limba oficiósă maghiară şi în traducere românéscă. După aceea s'au cetit mai multe bulle de preconisaţiune şi acte confirmatóre pontificiale.

După cetire Metropolitul fù desbrăcat de vestmintele, cu carĭ a întrat, şi fù îmbrăcat tot pe tripod în vestmintele archieresci de serviciu. In tot decursul ceremoniei îmbrăcărei s'au dat salve de trĕscurĭ la sunetul trimbiţei pompierilor.

A urmat apoi depunerea jurămêntului în mânile Escelenţei Sale episcopului Pavel. Archiepiscopul a jurat pe Evangeliă şi cruce, ér după jurămênt, episcopul instalator Pavel, i-a aşeḑat pe umerĭ sacrul paliu metropolitan.

P. S. S. episcopul **Mihail Pavel**, îndeplinind ast-fel misiunea sa, a adresat o alocuţiune către înaltul archiereu, care a fost cam de următorul cuprins:

După trei anĭ de vĕduviă, după trei anĭ de grele încercărĭ pentru întréga nóstră provincià bisericéscă, étă a sosit mult aşteptatul Mire al bisericei nóstre. Graţia divină şi îndurarea Sanctităţii Sale Pontificelui roman Leone şi Majestăţii Sale, ni-a şters lacrimile, trimiţêndu-ne în cel mai înalt post pe cel mai demn archiereu. Astăḑĭ vedem érăşĭ ocupat scaunul archiepiscopesc prin Escelenţa Sa Dr. Victor Mihalyi („Sĕ trăéscă" puternice.)

Bucură-te, provinciă vastă; bucură-te biserică, care ai îmbrăcat vĕlul negru al vĕduviei timp de trei anĭ, căcĭ acuma ai pe Mirele tĕu; bucură-te cler şi popor, căcĭ îţĭ ai pe părintele tĕu!

Salutare Ţie, Archiepiscópe şi Metropolite! Salutare Ţie, Escelentissime Dómne, pe tronul, pe care Te-ai aşeḑat aḑĭ, pe tronul demnilor şi înţelepţilor Tĕi antecesorĭ!

Eştĭ provĕḑut cu tóte drepturile şi insigniile, ce se recer pentru înaltul Tĕu oficiu. Incepe-ţĭ de acum misiunea, cu care Te-a încredinţat Mântuitorul lumei, dându-Ţĭ, ca lui Petru, cheile acestei sânte bisericĭ. Ai puterea în mânile Tale, deprinde-o cu rara-Ţĭ tactică şi înţelepciune, de care Te-a învrednicit Dumneḑeu, ca pe nimenĭ altul.

Dér aceste insignii sunt şi tot-atâtea sarcinĭ grele; pórtă-le cu pace, pentru înflorirea s. bisericĭ; pórtă-le pentru fericirea vastei provincii greco-catolice şi pentru a întreg poporului iubit!

Sunt fórte grele, ce e drept, aceste sarcinĭ; dér noi suntem convinşĭ mai pe sus de orĭ-ce îndoiélă, că le vei resolvi în viitorul apropiat. Noi Te vom sprijini după puterile nóstre, ca sĕ-Ţĭ uşurăm greutăţile. Primesce sentimentele nóstre de supunere, primesce-le şi ne dă binecuvêntarea archierésca.

Ne vom ruga Atotputernicului Dumneḑeu pentru Escelenţa Ta. Sĕ trăescĭ pe acest tron glorios mulţĭ fericiţĭ anĭ!

Episcopului Pavel i-a rĕspuns Escelenţa Sa **Metropolitul**, de tot mişcat, cam acestea:

Escelenţa Ta P. S. Episcópe! Tot-déuna aţĭ manifestat faţă de mine cea mai sinceră bunăvoinţă, arătându-mĭ şi dându-mĭ inviaţiunĭ părintescĭ. Nicĭ cu acéstă ocasiune a intronisărei mele nu a-Ţĭ pregetat a Vĕ osteni pentru mine, luând sarcina de comisar al S-lui Scaun.

Vĕḑênd atâta bună-voinţă faţă de mine, primiţĭ, Escelenţă, cea mai sinceră şi mai caldă mulţumită pentru tóte, dér mai vîrtos pentru aceste două acte momentóse.

In tótă viéţa mea Vĕ sunt deobligat, şi-mĭ voiu da silinţa a Vĕ rĕspunde cu asemenea bună-voinţă.

Aḑĭ am primit puterea, ce mi-s'a dat dela Dumneḑeu prin Sânţia Ta, ca mijlocitorul S-lui Scaun apostolic; o voiu deprinde cu umilinţă. 'Mĭ voiu ţiné de sacră datoriă a veghia peste archidiecesă, după cum pretind s. canóne ale bisericei nóstre.

Rog pe Dumneḑeu, sĕ-Ţĭ rĕsplătéscă tóte fatigiile, întreprinse pentru mine din copilăria mea până aḑĭ. Dumneḑeu sĕ-ţĭ îndelungéscă firul vieţei!

După acest rĕspuns, archiepiscopul a sărutat pe episcopul Pavel, care la rêndul sĕu a sărutat mâna Archiepiscopului şi Metropolitului sĕu. Apoi aşeḑându-se pe tronul din mijlocul bisericei (tripod), Archiepiscopul şi Metropolitul a primit sărutarea pe mână şi pe umerĭ din partea întregului venerat cler, începênd dela d-l vicar capitular metropolitan şi urmând membrii capitlului, preoţii celebranţĭ şi pe rênd întréga preoţime asistentă.

După acésta, Revdss. d-n vicar **Ioan M. Moldovan** a rostit către Metropolitul următórea cuvêntare, care a ţinut încordată atenţiunea tuturor celor de faţă şi a făcut o adêncă impresiune asupra întregei obşte. Étă-o din cuvênt în cuvênt:

Sunt doi anĭ trecuţĭ, de când biserica nóstră Te-a ales, Preasfinţite, la culmea acésta înaltă de Archiepiscop al sĕu şi Metropolit al provinciei nóstre. De doi anĭ acum, ea cu mare dor aştéptă, ca sĕ Te vadă ocupând scaunul vĕduvit prin mórtea prea demnului şi mult regretatului nostru metropolit.

Astăḑĭ ea se simte ferice, vĕḑênd dorinţa sa realisată. Astăḑĭ ea, saltând de bucuriă, serbéză una din cele mai frumóse sĕrbătorĭ, despre care Preasfinţia Ta ai primit doveḑile cele mai strălucite în tot cursul călĕtoriei, ér mai vîrtos aicĭ, în loc, de când Dumneḑeu Te-a adus în mijlocul nostru. Astăḑĭ biserica nóstră întrégă, dela cel dintâi, până la cel din urmă credincios, dă laudă lui Dumneḑeu cântând: „Acésta este ḑiua, care a făcut'o Domnul, sĕ ne bucurăm şi sĕ ne veselim într'ênsa".

Şi, Dómne, bine cade sufletului nostru obosit în lupte continue, când printre vijelii grele vede strălucind blândul sóre al unei ḑile, ca acésta. Ne bucurăm, ca pruncii, când îşĭ vĕd părinţii sosind acasă din depărtărĭ marĭ; ne încuragiăm şi întărim, luând o ast-fel de ḑi frumósă drept garanţă, că cel Prea înalt cu braţul sĕu prea puternic apĕră şi scutesce biserica nóstră.

Cu 200 de anĭ 'nainte s'a ḑis, că biserica nóstră se légănă între valurĭ, ca o corabiă. Istoria ne-a învĕţat a cunósce adevĕrul acestei ḑise, şi esperienţa nóstră propriă ne-a convins mai pe sus de orĭ-ce îndoélă. Am simţit şi simţim loviturile şi sguduiturile cele puternice, ce ameninţă temeiul şi aşeḑămintele cele mai preţióse ale nóstre.

Ca sĕ avem cârmaciŭ îndĕmănatic, plin de energiă, biserica Te-a înălţat la culmea acésta, avênd probe neîndoite despre însuşirile prea distinse, cu carĭ Te-a înḑestrat Provedinţa, spre a ne sevi de mângăere şi a deştepta înt[illegible] noi toţĭ sperărĭ dulcĭ pentru viitor.

Etă sorgintea adevĕrată a [illegible] curiei generale, ce se manife[illegible]

din tóte părţile. Că orĭ-care fiu al bisericei nóstre scie aprecia după merit greutatea situaţiunei întru care se află biserica lui Christos în ḑilele nóstre, când necredinţa de o parte şi rĕtĕcirile multifarie de altă parte cu puterĭ unite se încórdă a surpa temeliile ei şi a-i asalta bastiónele şi turnurile de apĕrare; scie prea bine orĭ şi care dintre noi, că din motive speciale şi locale uneltirile acestea duşmănóse asupra bisericei nóstre particulare se învolburéză cu deosebită înverşunare şi se nisuesc, ca de ar fi cu putinţă, sĕ o spulbere în tóte vênturile.

Cu cât este mai mare pericolul ameninţător, cu atâta şirurile clerului şi ale poporului nostru au fost şi sunt mai strînse. In cea mai perfectă armoniă ne-am concentrat încrederea şi sperările nóstre în persóna P. S. Tale, în fruntea bisericei şi a provinciei nóstre, ca sĕ ne fi cap şi povăţuitor în lupta pentru esistenţă; ca sĕ avem încuragiator şi mângăiător dulce în nĕcasurĭ şi suferinţe, al căror sfîrşit póte fi încă departe, carĭ însĕ, precum nu au învins pe părinţii noştri în trecut, aşa nicĭ pre noi nu ne vor frânge.

De aceea inima nóstră saltă astăḑĭ sub mişcările bucuriei şi ale sperărilor dulcĭ, şi 'nainte de tóte aducem mulţămită ferbinte Părintelui ceresc, pentru-că a vĕrsat peste noi acest dar şi bine-cuvêntare a sa, şi-Ţĭ ḑicem din adêncurile inimilor nóstre: Bine ai venit!

E spinósă mitra, cu care Te-a înfrumseţat increderea clerului şi graţia Majestăţii Sale ces. şi reg. apostolice şi a Preafericitului nostru părinte Patriarchul Romei. Ogorul este larg şi plugul anevoiă de purtat.

Dér biserica nóstră Iţĭ aduce, Preasfinţite, ca ajutor şi încuragiare în lupta acésta grea, înainte de tóte o seriă strălucită de archierei, carĭ au şeḑut în scaunul acesta şi în tótă viéţa lor au luptat pentru binele public al ei, unii mai până la martiriu. Aducem un cler oţelit în suferinţe. Aducem un popor devotat bisericei sale şi gata la orĭ-ce jertfă i-ar impune promovarea binelui public al bisericei sale. Aducem Preasfinţiei Tale inimile nóstre ale tuturor, dispune peste noi cu încredere deplină, precum cere interesul bisericei, patriei şi al naţiunei.

Sĕ trăescĭ la mulţĭ anĭ şi sĕ ne îndreptezĭ cu fericire!

Acest memorabil discurs a fost întrerupt la unele locurĭ, mai ales unde s'a accentuat încrederea în viitor şi în vînjósele puterĭ ale noului Metropolit, de puternice „Sĕ trăéscă".

La vorbirea vicarului metropolitan, a rĕspuns I. P. S. Sa Metropolitul printr'un cuvênt mai lung, adresat cătră toţĭ, pe care vi-l voiŭ comunica, pe cât se va puté, în întregul sĕu.

Punct la 11 óre s'a început s. liturgiă. Era nespus de frumos şi înălţător de inimă a vedé pe sĕrbătoritul archiereu păşind în ornatele-i sacre spre s. altar. Serviciul divin s'a esecutat cu o pompă şi precisiune, după tóte prescrisele ritualului oriental, cum numai în catedrala dela Blaşiu se póte vedé. Cântările liturgice s'au esecutat alternativ de trei corurĭ, compuse de mai bine de 200 persóne.

La început cântările au mers mai lin, dér din ce în ce s'a ridicat puterea vocilor şi la „Carĭ pe Cheruvimĭ" au făcut sĕ rĕsune imposanta catedrală de acordurile cele mai tarĭ şi mişcătóre.

Corurile au fost conduse de escelentul nostru măestru de musică *Iacob Mureşianu*, căruia i-a dat concurs şi fratele sĕu, distinsul baritonist *Traian Mureşianu*, care a escelat cu deosebire în „Carĭ pe cheruvimĭ", unde şi-a desfăşurat tótă puterea [illegible]oii sale.

Dér culmea — şi aşa a fost mai po-[illegible], de óre-ce *finis coronat opus* — culmea frumseţii, a armoniei şi a spiritului de conducere dibace s'a manifestat în pricésna „Ochiul inimei mele", composiţiă propriă a d-lui I. Mureşianu. Privirile erau aţintite spre cor, şi cu încordare se urmăria fiă-care acord, ce venia de-acolo. „Ochiul inimei mele" intonéză corul de bărbaţĭ, acésta o repeţesce corul de băeţĭ, ér corul de dame cu cele de mai 'nainte pĕtrunde până în adêncul inimelor cu: „îl ridic cătră Tine, Dómne". „Aleluia", cântat de trei-orĭ, a fost, ca o furtună puternică, care rĕscolesce marea până la fund, făcĕnd pe muritor sĕ-şĭ aducă aminte, că „nu este Dumneḑeu mare, ca Dumneḑeul nostru". A fost cântată pricésna de douĕ-orĭ, făcĕnd din ce în ce un efect mai covîrşitor.

Finindu-se pe la órele 1 p. m. s. liturgiă, Metropolitul fù petrecut până la castel cu aceeaşĭ ceremoniă, ca şi la venire.

După biserică au fost primite deputaţiunile, carĭ au felicitat pe noul Metropolit. Mai întâiu s'a presentat deputaţiunea diregĕtorilor comitatului sub conducerea fişpanului *Zeyk*; apoi deputaţiunile clerului din archi-diecesă, din diecesele sufragane, precum şi o deputaţiune compusă din preoţii şi mirenii din diecesa Gherlei, ce erau de faţă, şi condusă de Rvdss. Dn. vicar *Barboloviciu*. Diferitele reuniunĭ, corporaţiunĭ şi în deosebĭ:

Deputaţia inteligenţei române mirene.

Acéstă deputaţiune a fost compusă din vre-o 50 persóne, fruntaşi românĭ mirenĭ de ambele confesiunĭ, carĭ veniseră aicĭ, ca sĕ asiste la instalare.

Vorbitorul deputaţiunei a fost d-l *Dr. Aurel Mureşianu*, care a adresat Metropolitului următórele cuvinte:

Escelenţa Vóstră, Domnule Archi-episcop şi Metropolit!

Inalt Prea Sânţite Părinte!

Călĕuziţĭ de sentimentele şi doririle, de carĭ am fost şi suntem pĕtrunşĭ noi, membrii inteligentei române mirene, carĭ am venit sĕ luăm parte la frumósa şi înălţătórea solemnitate de astăḑĭ a instalărei Inalt Prea Sânţiei Vóstre; călĕuziţĭ totodată şi de sentimentele şi doririle întregului popor românesc, care privesce cu viuă simpatiă şi cu marĭ speranţe la acest act, atât de însemnat în viaţa sa bisericéscă şi naţională: venim Prea Sfinţite, a Vĕ ura din adêncul sufletului nostru, ca provedinţa divină sĕ Vĕ dăruiască sănĕtate, putere şi tăriă, ca cu înţelepciune şi cu energiă sĕ puteţĭ conduce naia bisericei aşa, ca gloriósele lupte ale marilor şi neuitaţilor Voştri antecesorĭ, pentru limba şi românitatea ei, sĕ fiă încununate cu deplin succes.

Sĕ trăiţĭ la mulţĭ anĭ!

La alocaţiunea acésta *Inalt Preasânţia Sa Metropolitul* a rĕspuns, că fiind numit de Maiestatea Sa la propunerea guvernului şi preconisat de beatissimul Pontifice, îşĭ cunósce gréua sa sarcină. Revenind după douĕ-ḑecĭ de anĭ în Blaşiu, unde a fost secretar metropolitan, cunósce archidiecesa, e consciu de problemele, ce-i stau înainte, şi precum a luptat în trecut, aşa va lupta şi în viitor pentru binele bisericei şi a poporului credincios, după cât îi vor permite puterile, carĭ acum deşi nu mai sunt aşa de tinere, dér sunt mai poleite prin esperienţă.

Acéstă ţintă însĕ o va puté ajunge numai atuncĭ şi într'atât, încât în singuraticele parochii va fi sprijinit şi prin activitatea mirenilor, carĭ sĕ-i facă posibil de-a se preocupa şi de afacerĭ mai generale ce ating sânta biserică. Mulţumind decĭ pentu salutul inteligenţei mirene, o rógă sĕ ducă salutul sĕu tuturor credincioşilor şi le recomandă cu părintéscă iubire sĕ insiste în singuraticele parochii pentru bună starea şi inflorirea institutiunilor sânte, pentru ca sĕ 'i se uşureze sarcinele în centru prin implinirea datorinţelor acolo. P. S. Sa conteză la sprijinul inteliginţei şi în acéstă credinţă îi dă binecuvêntarea sa archieréscă.

După acésta a urmat presentarea în special a membrilor deputaţiei, ér I. P. S. S. a schimbat cu fiă-care din ei câte-va cuvinte.

După primirea deputaţiunilor a urmat apoi prânḑul de peste 600 tacâmurĭ, ce s'a dat în castelul metropolitan, în sala de gimnastică şi în seminarul teologic, despre a cărui decurs Vĕ voiu raporta cu posta următóre.

Séra a fost mare concert în sala de gimnastică, la care au luat parte peste o miie de persóne şi care a reuşit în tóte privinţele splendid, ér după concert a urmat balul.

Raportor.

Oda

declamată la concertul dat în onórea I. P. S. S. Metrop. în 26 séra de Elena **Bodocan.**

Aḑĭ e ḑi de sĕrbătóre, ḑi de dulce bucurie,
Căcĭ o sinceră dorinţă a naţiunei s'a 'm-
[plinit.
Saltă şi te veselesce vĕduvă Metropolie
Şi-ţĭ deschide-a tale braţe pentru Mirele
[dorit.

Credincioşĭ, sunat'a óra, ce vĕ-aduce fe-
[ricire,
A sosit păstorul, care voi de mult îl aş-
[teptaţĭ.
Bucuraţi-vĕ şi'n imnurĭ şi în cânturĭ de
[mărire
Pe iubitul şi doritul archiereu îl lăudaţĭ.

Mult am suferit din partea uneltirilor duş-
[mane
De când piul, regretatul archireu ne-a pă-
[rĕsit;
Multă vreme naia sfântă a bisericii orfane
Fără de cărmaciu pe-o mare 'nfuriată a
[rătăcit.

Mult am plâns cum plâng copiiĭ, când rĕ-
[mân orfanĭ de tată
Şi am înălţat la ceriurĭ multe rugăciunĭ
[fierbinţĭ,
Cine póte sĕ descrie vĕduvia 'ndelungată
Cu a ei nedumerire şi cumplite suferinţĭ?

Dér de gemetele nóstre, ce din inimĭ sân-
[gerânde
Isvoriau cu'nbelşugare, ceriul sfânt s'a
[îndurat,
Rugăciunile duióse, ce cu buze tremurânde
Le-am rostit de atâta vreme, Dumneḑeu
[le-a ascultat.

Ş-a trimes cu îndurare pentru turma plân-
[gĕtóre
Un păstor spre mângăere, un părinte-ade-
[vĕrat,
Şi Metropoliei nóstre vĕduve şi jelitóre
Dumneḑeu un Mire vrednic şi ilustru aḑĭ
[i-a dat.

Te-a adus în fine ceriu'n vasta Ta Me-
[tropolie
Archireu iubit şi mare, aşteptat cu atâta dor
De biserica 'mbrăcată 'n negru vĕl de vĕ-
[duvie
Şi de mult şi greu cercatul asupritul Tĕu
[popor.

O, tu vii, ca şi un ânger, când pericolul e
[mai mare,
Când de a norilor povară ceru-i greu şi'n-
[tunecat,
Când biserica atâtea lupte marĭ şi grele are
Şi poporul Tĕu suspină, ca nicĭ când per-
[secutat.

Vii cu braţele deschise pentru-a nóstră
[mângăere
Şi cu inima umplută de înflăcăratul dor,
Ca sĕ 'nlăturĭ starea tristă, norii negri de
[durere,
Ce umbresc de-atâta vreme necuprinsul
[viitor.

O, acopere-ne déră cu 'ngrijirea-Ţĭ părin-
[téscă,
Ajutorul Tĕu de tată suspinând îl im-
[plorăm;
Cătră Tine ne întórcem cu încredere fiéscă
Şi a nóstră mântuire dela Tine-o aşteptăm.

Ia-Ţĭ toiagul, mergĭ în frunte, şi te luptă
[cu tăria
Pentru sfânta religiune pentru scum popo-
[rul tĕu,
Şi în urma Ta cu fală credincioşii o sĕ viă.
Datorinţa Ta e duplă: *de Român şi Ar-*
[chiereu.

Emil Sabo,
cleric în Blaşiu.

O voce maghiară
despre noul Metropolit.

Dintre foile unguresci „*Budapesti Hirlap*" se ocupă în doi articolĭ consecutivĭ cu instalarea din Blaşiu şi cu rolul în viaţa publică a noului Metropolit Dr. *Victor Mihalyi.*

In numĕrul sĕu dela 26 Mai „*Budapesti Hirlap*" scrie un lung articol, în care ḑice, drept întroducere, că candidatul serios al Românilor la scaunul de Metropolt, a fost dela început I. P. S. Sa Dr. Victor Mihalyi. Deja în ḑiua alegerii s'a dovedit pentru Maghiarĭ, că în el „valahimea" şi-a aflat *acel spirit conducĕtor*, de care are lipsă în luptele politice.

„Aşa se vede, că şi în cercurile guvernului nutriau îngrijirile, carĭ s'au deşteptat în opinia publică maghiară faţă de vederile politice ale acestui bărbat, căcĭ numirea lui a întârḑiat şi n'a urmat câtă vreme în fruntea afacerilor de culte şi instrucţiune publică a stat contele Albin Csaky. Că după un an şi jumĕtate de aşteptare şi cumpănire, al doilea cabinet Wekerle s'a liniştit în numirea lui Mihalyi, acésta nu póte sĕ aibă, decât o singură esplicare. Lui Mihalyi i-a succes póte a deştepta mai multă încredere în cercurile guvernului faţă de persóna sa".

Fóia ungurécă spune, în consecenţă, că Dr. Victor Mihalyi a trebuit sĕ dea unele garanţii, că „nu va declara rĕsboiu statului maghiar"; că nu va lăsa, ca Blaşiul sĕ fiă un „cuib al dacoromânismului", centrul mişcărilor revoluţionare (auḑĭ colo!) cum a fost în 1848. Décă n'a dat aceste garanţii, atuncĭ cabinetul Wekerle a jertfit interesele naţionale maghiare, a periclitat pacea în Ardeal şi a dat pradă autoritatea statului. Fóia ungurécă spune apoi următórele:

„Reflectăm aicĭ la acea scire a foilor, că Mocsonyiştii încep în Blaşiu acţiune politică şi-şĭ desvĕlesc stindardul. Décă acésta aşa ar fi, atuncĭ la instalarea Metropolitului ar trebui sĕ fiă de faţă notabilităţile valahe, preoţĭ, învĕţătorĭ etc.; — dér ar rĕmâné departe spiritul neîndoicios al poporului valah, care până acum a făcut imposibilă formarea unei partide moderate, c'o activitate succésă, care sĕ dorescă o pace cinstită cu Maghiarii.

„Că întru cât Mocionyistii pot conta la Mihalyi? — séu mai bine ultraiştii, la bunele lui pornirĭ şi la puternicul lui sprijin? — acésta, sĕ înţelege, n'o putem scii înainte. Noi îl ţinem (pe Mihalyi) cu mult mai ambiţios şi mai dibacĭ, decât sĕ presupunem despre el, că s'ar alătura fiă la una, fiă la alta dintre aceste douĕ nuanţe, când el e chiămat la conducerea întregului popor şi *póte sĕ fiă conducĕtorul întreg poporului sĕu*".

Fóia ungurécă cere apoi dela noul Metropolit sĕ facă pe popor „mai blând şi cu sentimente mai accesibile (se înţelege maghiare), se întórcă poporul „dela calea primejdiósă a revoluţiunei."

„Décă simte în sine putere pentru acéstă grea problemă: atuncĭ poporul sĕu îl va aminti odinióră între adevĕraţii lui binevoitorĭ. Dér décă noua lui carieră nu va fi, decât o simplă *continuare* a celei vechĭ: el şi poporul sĕu vor culege fructele amare a unei astfel de politice" (Ce stupidă ameninţare!)

„Budapesti Hirlap" atrage apoi atenţiunea la rolul ce-l jócă „contra statului preoţimea şi dăscălimea archidiecesi"; spune cum „alumnii seminarului, cu sciinţa superiorităţiţii, au păşit ca apostoli-candidaţĭ ai politicei daco-române, mergênd prin sate şi agitând contra instituţiilor legale ale naţiunei maghiare." Ba ce-i mai mult: „tinerimea gimnasiului superior din Blaşiu, atât de mult s'a amestecat în politică, încât numai punĕndu-li-se în vedere *închiderea institutului* au putut fi convertiţĭ." Mai departe: „Popii şi dascălii de prin comune, la sunetul clopotelor au adunat poporul, ca sĕ-l înveţe cântece revoluţionare. In ascundĕturĭ au ţinut conventicule politice sub firma de procesiunĭ" etc. etc.

Fóia ungurécă spune apoi cu multă inpertinenţă, că acum este „cine sĕ tragă

la rĕspundere corpul preoţesc şi profesoral pentru purtarea sa. Are energie, capabilitate, putere, ca sĕ-şĭ reconducă popii la altar.“

Ĕtă ce aştéptă şovinismul turbat dela noul nostru Metropolit; ĕtă cum sciu ei sĕ cinstéscă sĕrbătórea mărétă a instalării din Blaşiu şi cu ce cuvinte neruşinate întêmpină pe capul bisericei române greco-catolice.

In numĕrul sĕu dela 27 Maiŭ „*Budapesti Hirlap*“, tot la loc de frunte, se plânge amar, că la festivităţile din Blaşiu nu s'au folosit colorĭ maghiare, cum a făcut patriarchul Brancoviciĭ. Apoi în catedrală nu s'a audit decât o singură dată cuvêntul maghiar, când adecă s'a cetit autograful prin care Dr. Victor Mihalyi a fost numit Metropolit. Representanţii maghiarĭ au strălucit prin tăcere şi numai la banchet comisarul guvernial Szathmáry a accentuat maghiarismul, dér i-s'a rĕspus de doi preoţĭ „valahĭ“. Apoi şi mai mare supĕrare e, că Metropolitul în vorbirile sale n'a făcut Maghiarilor nicĭ o promisiune, ci *numai bisericei sale faţă cu luptele viitóre*. El n'a voit sĕ vorbéscă unguresce, chiar şi pe monarch l'a salutat *romănesce*, ér pe Papa *latinesce*.

Trădătorĭ de patriă în Austria.

Trebue sĕ vorbim despre raporturĭ, carĭ nasc tótă îngrijirea faţă cu direcţiunea politică a presentului, dice un diar din Viena. Raporturile acestea ating pe tóte popórele monarchiei, prin urmare şi posiţia statului faţă cu streinătatea, care înainte de tóte atêrnă dela armonia politică în interu. Décă ar voi cineva sĕ ne convingă cu tóte motivările logicei, ale dreptului pozitiv, ale oportunităţii, ale sânţeniei concordatelor şi ale cuvêntului dat, că aceea, ce astădĭ se întêmplă în Austro-Ungaria este fapt corect politic, folositor şi diplomatic; şi décă noi n'am avé altă armă pentru de a-l combate, decât faptul, că popórele monarchiei se învinuesc reciproc cu tradare de patriă: atuncĭ arma acésta ajunge, şi singur numai cu ea suntem în stare a nimici tóte motivele, carĭ se pot aduce pentru susţinerea statului quo.

E greu de-a numi acea naţionalitate în Austria, care încă n'a fost învinuită cu tradare de patriă.

Cum stăm cu *Italienii*, se scie bine, ei tot-déuna au fost tractaţĭ după § 58 (contra trădătorilor) şi tot aşa va fi până când vom avé în „*fratelli*“ soţĭ de masă.

Elementul *maghiar* încă îşĭ are istoria sa, din care se vede evident, că Maghiarii nicĭ-odată n'au pré fost îndrăgiţĭ în Austria. Dela 1848 încóce, fiiĭ pustelor fac atâtea sburdălnicii, încât raportul reciproc se pierde, ca şi într'o céţă, şi astădĭ cu tot dreptul se póte pune întrebarea, că óre Austria domnesce pe Maghiarĭ, séu Maghiarii domnesc Austria. Ar fi un lucru fórte copilăresc, de-a învinui pe Maghiarĭ cu tradare de patriă, de-órece prin asta li-se face numai o plăcere, şi cu un surîs faunic ei rĕspund, că prin acésta li-se oferă un avantagiu politic. Cel ce vede între astfel de împrejurărĭ în elementul maghiar o întărire a Austriei, acela necondiţionat e lipsit de darul de-a puté cumpăni puterile poporului şi ale statului. Ungaria, prin pactul lui *Beust*, a devenit o sarcină pentru ţĕrile vestice, şi ca atare ea mereu va suge din puterea de viéţă a celorlalte ţĕrĭ, în loc de a-le întări. Strĕinătatea o scie bine şi 'şĭ calculéză cu acéstă rană.

De când cu vorbirile dela Francfurt în 1848, apoi cu dilele triste din 1866 şi cu dilele de gloriă ale militarismului german din 1870—71 s'au mai înmulţit trădătorii de patriă şi cu *Germanĭ*, carĭ din rĕsputerĭ cântau „*Wacht am Rein*“ prin provinciile austriace.

Boemii nu cântă „Wacht am Rein“, dér totuşĭ sunt stampilaţĭ ca trădătorĭ de patriă îndătă ce fac manifestaţiunĭ pentru limba slavă în o formă séu într'alta.

Ce se mai dică omul de *Polonĭ*? Dór în parlamentul austriac s'a dis odată, că ei esploatéză Austria numai pentru-ca sĕ pótă restaura Polonia mare.

Mai sunt *Românii*, *Sêrbii şi Croaţii*. Că cine sunt aceştia, *le compete Maghiarilor lealĭ a o spune*. Se scie câte lucrurĭ au întreprins aceştia pentru de-a împiedeca planurile „trădătóre de patriă“ ale *Românilor*. *Miletici* a fost osêndit, pentru-că a comis trădare de patriă în — Dobriţin. *Croaţii şi Crivoscianii* au luptat cu arma contra Maghiarilor, sub *Jelacicĭ şi Rodicĭ*.

Cetitorul îşĭ póte acum închipui un stat compus din 15 naţionalităţĭ, dintre carĭ fiă-care plănuesce o „trădare de patriă“ contra statului, şi póte judeca, ce impresiune grozavă produce în strĕinătate un astfel de stat, în care timp de 14 dile dearêndul tot alt cineva e păzit, ca trădător de patriă. După acéstă fotografiă, óre unde zace puterea Austro-Ungariei? Evident, că în naţionalităţile „trădătóre de patriă“, deórece nu avem altele.

Din aceste se pote vedé, că e fórte mult de lipsă sĕ se pună odată capĕt acestor stărĭ de lucrurĭ, între carĭ sufere vada statului, şi pe carĭ a-le îmbunătăţi sunt mai puţin în stare aceia, carĭ constată în parlament esistenţa tendinţelor trădătóre de patriă la partide întregĭ.

Proselitismul religionar la Românii de sub póla Meseşului.

De sub póla Meseşului Mai, 1895.

I.

Suntem Românĭ, şi ca atarĭ ambiţioşĭ pe numele de Român, ne-am dedat a caracterisa pe Român numai cu însuşirĭ nobile, năravurĭ bune şi caractere frumóse; şi nu dic, că acésta nu e bine şi la loc, — mai cu sémă, când avem a ne presenta înaintea strĕinilor; căcĭ nu e frate adevĕrat acela, care nu ascunde slăbiciunile frăţinesĕu, căcĭ destule calumnii şi ocărĭ îndurăm din partea strĕinilor şi décă nu ne vom mai dejosi şi calumnia şi noi reciproc!! Dér totu-şĭ când observĭ, că şi în fratele tĕu, — în nému şi sângele tĕu — se află scăderĭ şi defecte de acelea, ce crescênd şi lăţindu-se în mĕsură mare pe organismul moral al naţiunei nóstre, pot servi, ca temeiu ruinărei şi nefericirei sale morale: datorinţa de frate îţĭ impune sĕ-l avertisezĭ şi sĕ-l reflectezĭ la rĕul, ce póte sĕ urmeze, ca o lavină, asupra némului întreg.

Ne aflăm sub impresiunea agitătóre de spirite a politicei bisericescĭ a guvernului, şi pare că Duchul necurat — înainte de a-şĭ pune în vigóre legile blasfeme — deja şi cutrieră satele române pentru de-a le învrăjbi în ale religiunei, pentru de-a aţîţa ură între fraţĭ, şi pentru ca sĕ pună pedecă progresului moral în biserica română în genere.

Noi, ce-i ce ne aflăm sub póla Meseşului Sălăgean, şi sórtea, orĭ mai bine dis Provedinţa, a lăsat ca sĕ ne nascem din moşĭ strămoşĭ românĭ, déră Românĭ de relig. gr. cat., suntem nedumeriţĭ, când vedem cu ochii noştri turburările confesionale, ce le fac de peste Meseş fraţii Românĭ, déră de religiune gr. orientală.

„Nu-mĭ tem biserica de perire, ci-mĭ tem naţiunea“, disese, paremi-se, mai antĕrţĭ primatele actual al Ungariei. Ei bine! Nicĭ noi nu ne temem biserica de perire, am puté dice cei-ce ne ţînem de biserica gr. cat., ci ne temem naţiunea! Şi pentru ce? Pentru-că unde este vrajbă, unde domnesce ură şi pismă confesională, lucrurile naţionale stagnéză, nu póte fi vorbă de progres, ci numai de regres pe tóte terenele vieţei naţionale.

Comunele de prim Sĕlagiu, precum se scie, sĕ ţin de religiunea gr. cat., ai căror preoţĭ, după absolvarea studiului de 16 anĭ, ar aştepta sĕ pótă trăi numai oficiului, şi apoi ca atarĭ sĕ-şĭ pótă alevia sarcinele vieţei din beneficiul oficiului preoţesc.

Sĕ vedem însĕ, ce dotaţiune au preoţii prin Sĕlagiu? Pe lângă o sesiă, orĭ cel mult dóue de pămênt, porţiune canonică, de ordinar loc steril, mai au, după fum, una metretă de grăunţe — fumurile variază de obiceiu între 100—200, una di de lucru şi apoi stolele, carĭ de îngropăciunĭ se estind dela 1 fl. păn' la 5—6 fl; dela cununiă 3—4 fl; botez 20—30 cr. Atâta tot; aşa că în parochiile de frunte preotul la an nu are venit curat de 600 fl. Şi apoi din suma acésta trebue sĕ-şĭ ţină pentru ducerea economiei fără de carĭ nu póte trăi, pentru serviciu câte 3—4 membri, cărora, décă le va socoti şi mâncarea, are sĕ le dea mai jumĕtate din cele 600 fl.; îi mai rĕmân lui 300 fl., ca din aceia sĕ trăéscă, sĕ se îmbrace el, preotésa şi copiiĭ conform pretensiunilor timpului modern; şi apoi, décă mai are copii la şcólă şi gimnasiu, sĕ-i créscă şi pe aceia, décă va avé din ce-i cresce?! Sĕ nu amintesc, că pentru a puté sta la nivelul culturei moderne, îi mai trebuesc erogaţiunĭ pentru cutare carte, studiu de cuprins religios-moral, une-orĭ douĕ gazete, ca sĕ fiă în curent cu mersul lucrurilor lumescĭ. Şi cu tóte acestea, ce se întêmplă?

Bunii noştri Românĭ, audind, că şi peste Meseş sunt preoţĭ, carĭ numai pe jumĕtate au şi aceste veniturĭ precarie preoţescĭ, ei nu se uită la cualificaţiunea preotului, nicĭ nu consideră împrejurarea, că pe când părinţii preoţilor din Sĕlagiu, crescêndu-şĭ fiiĭ cu spese enorme pentru cariera preoţéscă, au scăpĕtat materialicesce, încât ajungênd preoţĭ, nu-i mai pot ajutora, pe atuncĭ preoţii de peste Meseş, majoritatea cărora fiind „moraliştĭ“ şi prin urmare devenind preoţĭ fără atâtea spese, mai adăugându se, că fiă-care preoţênd în moşia părinţilor, neavênd nicĭ atâtea pretensiunĭ, póte trăi modest şi destul de simplu şi cu dotaţiune mai puţină, — de-odată pentru fiă-ce nimic — destul e şi aceea, décă bunăóră te vei sili sĕ nu laşĭ averea bisericii de proşcă la vre-o câţĭ va intriganţĭ, — te tredescĭ, că Românii noştri bunĭ voesc sĕ şĭ lapede legea; nu le trebue nicĭ un proces, ca sĕ se scótă la ivélă nevinovăţia preotului, orĭ — décă-i de vină preotul, sĕ se canonéscă pe calea legei prin superioritatea bisericei. Şi cu tóte, că în contra preotului nu pot dovedi nimic, dér lor le place sĕ nu plătéscă aci una, aci alta la preot; căcĭ, vedĭ bine, ei îşĭ pot căpĕta popă mai lesne, şi aşa sunt gata sĕ-şĭ lase legea, căcĭ dóră „tot un Christos au şi Românii neuniţĭ, ca şi cei uniţĭ“.

Coresp. „Gaz. Trans.“

Beiuş, 24 Mai 1895.

On. D-le Redactor! Conform promisiunei făcute, vĕ raportez despre a doua alegere de jude secundar şi cassar în orăşelul nostru.

Diua de alegere a fost fixată pe 24 Mai n. c. *pe nesciute*, aşa că partea cea mai mare din alegĕtorĭ nu au avut scire despre diua alegerei.

Jude secundar de nou a fost ales Vasile Sferle, făr' de contra candidat; ér cassar séu perceptor maghiarul Dr. Papp Gergely.

Alegerea primă a fost anulată la cererea lui Herczfelder şi celor de calibrul sĕu, cu tóte că a decurs în cea mai bună ordine.

Acuma şi de 3 orĭ a încheiat preşedintele alegerei, Beliczay, protocolul, ér după ce argaţii lui Papp au adus votanţĭ pe partea lor, a început din nou votarea, şi aşa în urmă ei au învins cu 3 voturĭ.

Aşa s'a finit alegerea de jude secundar şi cassar în Beiuş.

X. Y. Q.

Telegrame part. ale „Gaz. Trans.“ *)

Sibiiu, 27 Mai. Congresul naţional bisericesc s'a închis adĭ.

Alba-Iulia, 27 Mai. Procesul Scărişorenilor s'a pertractat Sâmbătă la tribunalul de aicĭ. Dintre acusaţĭ doi au fost condamnaţĭ, doi achitaţĭ.

*) Sosite aseră după trimiterea foii.

DIVERSE.

O nouă varietate de rose. Cea mai nouĕ varietate de rosă, ce se caţĕră, se numesce în Anglia „Crimson Rambler“. Ea îşĭ trage originea din Japonia. Grădinarii englesĭ afirmă, că rosa „Rambler“ este cea mai valorósă novitate de la apariuţa rosei „American Beauty“ încóce. Noua rosă probabil, că a esistat de secolĭ în Japonia, lumea europénă însĕ a ajuns la cunoscinţa ei numai în 1890 printr'un Engles. „Crimson Rambler“-ul ajunge la o înălţime de 15—20 urme într'o véră. Frundele îi sunt de verdĭ deschise şi contrastă minunat de colórea roşiă închisă a florilor, o colóre, care până acum n'a fost cunoscută la rosele, ce se caţĕră.

Literatură.

Din Sătmar primim următorul anunţ literar, cu rugarea de a-l da publicităţii: Nu peste mult va eşi de sub tipar opul: „Feldatunk a polgári házassággal szemben“ (Datorinţa nóstră faţă cu căsĕtoria civilă), care pe basa encicliccelor papale, decisiunilor Curiei Romane şi a autorităţilor valoróse demonstră, ce au de a face în forul intern şi estern mai vêrtos preoţii. 'L pot folosi însĕ şi advocaţii. Va cuprinde în sine şi renumita „Instrucţiune“ a lui Rauscher, precum şi cele dóuĕ legĭ despre căsĕtoria civilă. Preţul 1 fl. 59 cr. (cel de librăriă va fi 2 fl.), care se póte trimite atât la autor (Vartolomeu Bagossy ceremoniar episcopesc), cât şi la editor (Librăria Ioan Reiser) în Sătmar. — Tot de aicĭ se póte procura opul didactic: „Palestina“ (preţul 30 cr.) — Preoţii le pot procura ambele opurĭ dela auctor.

*

A apărut broşura II din anul III al revistei ilustrate **„Lumea ilustrată“** cu următorul sumar: In munţii apusenĭ ai Transilvaniei, (cu ilustraţiunĭ); Cu Dumnedeu, poesiă de A. Steuerman; Povestea regelui, poesiă de Traian Dumitrescu; Ucigaşa, roman de Carol Emil Franzos; Un sfat, poesiă de Emanoil Părăianu; A mea este rĕsbunarea, roman de Hall Taine; Amica, nuvelă (din viéţa poporului) de Elena O. D. Sevastos-Hêtrat; Timpul şi Amorul, poesiă de Gheorge din Moldova; Basta şi Mihai-Vitézul, conferinţă ţinută la Ateneu în diua de 15 Ianuar, de Neculai Iorga; Stăpân şi slugă, de Leo Tolstoi; Cronică artistică, esposiţia artiştilor în viéţă; Felurimĭ, Diez şi Bemol Andromaca prisonieră, Galanteriă etc. Ilustraţiunĭ: Diligenţa în Transilvania, Muntele Vulcanul, Móra din Staniţa, Piatra din Abrud, Abrudul, † Mitropolitul Dr. Silvestru Morariu Andrievicĭ, Căsĕtoria pe patul de mórte, tablou de Wil. Pape Primăvara, Mórtea lui Orfeu tablou de E. Lewy, Galanteriă.

*

Din „*Biblioteca pentru toţĭ*“, editată de librăria Carol *Muller* din Bucurescĭ (Calea Victoriei 53) a apărut volumul al şeselea, întitulat **„Icóne şterse“**, o nouă operă a d-lui *A. Vlăhuţă*, conţinênd novele, cu portretul şi iscălitura autorului şi o scrisóre de Barbu Delavrancea. Şi acest volum costă 30 banĭ (15 cr.) Din cele 6 volume apărute până acum vedem cu bucuriă, că „*Biblioteca pentru toţĭ*“ a d-lui C. Müller publică opere de-o valóre reală, urmând din ce în ce mai bine. Abonate 10 numere de-odată costă numai 3 lei, ér 24 de numere (un an) 7 lei. Abonaţii pe un an vor primi gratis şi franco volumul „Poveste Tristă“, roman de Fr. Coppée, care costă în librăriă 1 leu 50 banĭ.

*

In tipografia „A. Mureşianu“ din Braşov a apărut: **Povestirĭ economice** despre grădinărit, economia câmpului, vierit şi pădurit, de *Ioan Georgescu*. O carte fórte folositóre pentru plugarĭ, scrisă în stil uşor de priceput. Cartea are 136 pag. şi costă 25 cr. De vêndare la tipografia „A. Mureşianu“ în Braşov, şi la autorul în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Mai 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.30
Renta de coróne ung. 4%	99.15
Impr. căil. fer. ung. in aur 4½%	126.15
Impr. căil. fer. ung. in argint 4½%	103.35
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.30
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	149.50
Renta de hârtie austr.	101 40
Renta de argint austr.	101.40
Renta de aur austr.	123.50
Losurĭ din 1860	157.—
Acţii de ale Băncei austro ungară.	1077.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	464.75
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	400.—
Napoleondorĭ	9.66½
Mărcĭ imperiale germane	59.55
London vista	121.95
Paris vista	48.35—
Rente de coróne austr. 4%	101.35
Note italiene	46.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 28 Mai 1895.

Bancnote rom.	Cump. 9.63	Vênd.	9.66
Argint român.	Cump. 9.55	Vênd.	9.60
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.64	Vênd.	9.67
Galbenĭ	Cump. 5.78	Vênd.	5.80
Mărcĭ germane	Cump. 59.10	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump. 130.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.90	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.25	Vênd.	101.25

Sz. 3383—1895 tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy az „Albina“ hitelintézet „brassói fióktelepe“ végrehajtatónak Metián B. Sora végrehajtást szenvedö elleni 6000 frt. tökekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) területén levö Zernest község határán fekvö és a

1. zernesti 1582 sz. tkvi 1245 hrsz. fkv. 9 frt.		32. zernesti 1582 sz. tkvi 11931 hrsz. fkv. 2 frt.
2. „ „ „ „ 2073 „ „ 37 „		33. „ „ „ „ 11969 „ „ 14 „
3. „ „ „ „ 2107 „ „ 11 „		34. „ „ „ „ 12279/1 „ „ 13 „
4. „ „ „ „ 2859/3 „ „ 16 „		35. „ „ „ 1102 és 1103 „ 400 „
5. „ „ „ „ 4996 „ „ 4 „		36. „ „ „ 808 és 809 „ 217 „
6. „ „ „ „ 5374/3 „ „ 9 „		37. „ „ „ „ 1050 „ „ 5 „
7. „ „ „ „ 5375/1 „ „ 3 „		38. „ „ „ 1104 és 1105 „ 85 „
8. „ „ „ „ 5535 „ „ 4 „		39. „ „ „ „ 1867 „ „ 20 „
9. „ „ „ „ 6574 „ „ 67 „		40. „ „ 1896, 1897 és 1898 „ 49 „
10. „ „ „ „ 6767 „ „ 22 „		41. „ „ „ „ 1961 „ „ 28 „
11. „ „ „ 7230 és 7234 „ 37 „		42. „ „ „ 2314 és 2315 „ „ 52 „
12. „ „ „ „ 8239 „ „ 57 „		43. „ „ „ „ 2521 „ „ 8 „
13. „ „ „ „ 8672/1 „ „ 15 „		44. „ „ „ „ 2951 „ „ 2 „
14. „ „ „ „ 10241 „ „ 42 „		45. „ „ „ „ 3380 „ „ 6 „
15. „ „ „ „ 10678/2 „ „ 56 „		46. „ „ „ 4144 és 4240 „ „ 4 „
16. „ „ „ „ 10739/1 „ „ 20 „		47. „ „ „ „ 4547 „ „ 13 „
17. „ „ „ 11070 és 11077 „ 74 „		48. „ „ „ „ 5787 „ „ 7 „
18. „ „ „ „ 6088 „ „ 3 „		49. „ „ „ „ 5796 „ „ 11 „
19. „ „ „ „ 7917 „ „ 17 „		50. „ „ „ „ 6626 „ „ 28 „
20. „ „ „ „ 725 „ „ 80 „		51. „ „ „ „ 6686 „ „ 18 „
21. „ „ „ „ 12466 „ „ 13 „		52. „ „ „ „ 7366 „ „ 15 „
22. „ „ „ „ 9820 „ „ 9 „		53. „ „ „ „ 7571 „ „ 16 „
23. „ „ „ „ 9961 „ „ 8 „		54. „ „ „ „ 7610 „ „ 15 „
24. „ „ „ „ 12160 „ „ 7 „		55. „ „ „ „ 8116 „ „ 36 „
25. „ „ „ „ 11534 „ „ 17 „		56. „ „ „ „ 10065/1 „ „ 25 „
26. „ „ „ „ 12389 „ „ 2 „		57. „ „ „ „ 10161 „ „ 10 „
27. „ „ „ „ 12515 „ „ 13 „		58. „ „ „ „ 10274 „ „ 10 „
28. „ „ „ „ 12279/2 „ „ 19 „		59. „ „ „ „ 10385 „ „ 17 „
29. „ „ „ „ 1796 „ „ 8 „		60. „ „ „ „ 13005/1 „ „ 6 „
30. „ „ „ „ 3182 „ „ 4 „		61. „ „ „ „ 10220 „ „ 8 frt-
31. „ „ „ „ 11032 „ „ 29 „		

ban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895 évi Szeptember hó 2-ik esetleg 3-ik napján délelött 8 órakor Zernest község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eltognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 41. §-ában jelzett. árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-sa értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1895. évi május hó 1-én.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz. 82—1895 végr.

Árverési hirdetmény.

Alólirt birósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a brassói kir. járásbiróságnak 4126—893 sz. a. kelt végrehajtást rendelö és a Zernesti kir. járásbiróságnak 348—895 sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Mosoiŭ Moise és társai javára felsö, Alsó Moecs, Porta községek volt úrberés közönsége ellen 2266 frt 66 kr. töke, ennek 1895. év január hó 16. napjától számitandó 5% kamatai és eddig összesen 39 frt 25 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 800 becsült ingóságok u. m. 2000 darab fenyöfa nyilvános árverés utján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 433—1894 sz. kiküldetést rendelö végzés folytán a helyszinén vagyis Moecs községek határán levö „Barbuleţiŭ“ erdöben leendö eszközlésére 1895-ik évi junius hó 27-ik napjának délelött 10 órája hataridöül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérönek becsáron alól is elfognak jogaikat az emlitett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesitsék.

Az elárverezendö ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendö.

Kelt Zernesten, 1895 évi május hó 27-én.

HUSZÁR VILMOS
kir. birósági végrehajtó.

A v i s !

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reinoori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei lunĭ.

Domnii abonaţĭ sě binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sě li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sě binevoiască a scrie adresa lămurit şi sě arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.
Tr. exp. Român: 5 óre 07 m. diminéţa.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 7 óre 1 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 37 minute séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 19 m. séra.

3. Dela Zărnesci la Braşov:

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 10 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul mixt: 4 óre 50 min. dimin.

Plecarea trenurilor din Braşov

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. expr. Român: 10 óre 19 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucuresci:

Trenulŭ accel.: 4 óre 59 minute dimin.
Trenulŭ mixtŭ: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenulŭ accel.: 2 óre 19 min. după am.
Tr. expr. Românŭ: 5 óre 14 m. dimin.

3. Dela Braşov la Zărnesci:

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 15 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul mixt: 8 óre 19 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 51 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 20 min. séra.

Anunciurĭ
(inserţiunĭ şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administraţiunĭ. In căsulŭ publicărĭi unuĭ anunciu mai multe de odată se face scădĕmêntŭ, care cresc... cu câtŭ publicarea se face mai de multe-orĭ.

„Gazeta Transilvaniei.“